

Kapitola pátá

DŮSLEDKY A DOPAD LIDSKÉHO DUCHOVNÍHO ÚPADKU NA JEDNOTLIVÉ OBLASTI LIDSKÉHO ŽIVOTA, LIDSKÝCH AKTIVIT, SYSTÉMŮ A VZTAHŮ

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 119 – 151, 5. kapitola, část I.

Jakmile byl **umožněn duchovní úpadek** a stal se **životním stylem**, vedlo to k **rozvoji pseudočlověčenstva**; od té chvíle to ovlivňovalo, určovalo a definovalo **veškeré oblasti lidského života do nejmenšího detailu**.

Obecný a globální popis takového úpadku předchází **popisu jednotlivých oblastí**, jelikož je základnou a základem, na nichž se projevovaly a projevují veškeré zvláštnosti tohoto úpadku a z nichž sestávaly a sestávají.

Dodatečně k **obecným a globálním následkům a důsledkům tohoto úpadku** rozvíjí **každá jednotlivá oblast lidského života své zvláštní rysy, prostředky a postoje**, což vede k **jejich zvláštním následkům a důsledkům jako výsledku tohoto úpadku**.

Je tedy nutné postoupit k **popisu jeho výsledků v jednotlivých oblastech lidského života, lidských aktivit, systémů a vztahů**.

(1)

Každá sentientní entita, každý krok, každá úroveň a dimenze a jejich stupně i všichni obyvatelé vesmíru mají HODNOTU dle SVÉ POZICE, SVÉHO POSTOJE a VZTAHU vzhledem k svému Stvořiteli - NEJVYŠŠÍMU.

Toto je **nejdůležitější** určující činitel **duchovního stavu** a **procesu** každého a čehokoli. Tudíž **pojem Nejvyššího**, jaký má člověčenstvo, je **ústředním a závažným pojmem** v chápání pravé **duchovní povahy** každé společnosti a jejích členů.

Lidská společnost **není** žádnou výjimkou. Bylo již předtím uvedeno, že **přítomná povaha a struktura lidských bytostí a jejich utvoření je výsledkem pseudotvořivého úsilí pseudostvořitelů** za účelem **eliminace a zničení jakékoli duchovnosti** a za účelem **stvoření jejich vlastní odlišné duchovnosti - pseudoduchovnosti**.

Protože si **pseudotvůrci** uvědomují důležitost získání **základního pojmu** a **základní ideje** o **Nejvyšším**, toto bylo **PRVNÍM CÍLEM** jejich zvrácenosti a překrucování.

Je **několik způsobů**, jak se to dá zařídit:

(a)

Především se **NENÁPADNĚ** vloudí **idea možnosti** toho, že **žádný Nejvyšší NEEXISTUJE**, a tudíž **hmota a příroda jsou JEDINÝMI zdroji života**.

(b)

Za druhé **se vytvoří idea mnoha bohů s odlišnými funkcemi, či tří bohů v některých křesťanských náboženstvích. Taková idea ve své podstatě a formě nakonec vede K POPŘENÍ JAKÉHOKOLI BOHA.**

(c)

Za třetí **se nepozorovaně uvede idea abstraktního, vzdáleného a nedotknutelného boha ve formě nějakých temných universálních principů, které obsahují pojem Jednosti, ale bez jakéhokoli pojetí vztahovosti a náležitosti. Tato idea ve své podstatě a formě též vede ke konečnému popření jakéhokoli boha.**

(d)

Za čtvrté **se nepozorovaně uvede idea, že jakékoli pochopení takového pojmu je možné POUZE ze zevního a vnějšího stupně, protože jedině zde může být přístupný vnějším lidským smyslům a jimi dosažitelný.**

Pravým pojetím Nejvyššího je vždy niterný duchovní stav a proces v nejniternějším stupni „uvnitř“, z něhož lze odvodit nejvíce se přibližující ideu Nejvyššího.

Všechn životní styl pseudočlověčenstva je ale přemístěn a přenesen z niternosti do vnější zevní úrovně, která se považuje za jedinou základnu a jediný zdroj pro vytváření jakýchkoli závěrů a idejí. Z této pozice se pak vytvořil současný nesprávný pojem Nejvyššího.

Tento pojem je podivnou kombinací ryzích **atributů Nejvyššího**, které se chápou ve smyslu **zevního stupně a používání jeho principů** podle analogie s **lidskými** činnostmi, myšlenkami, pocity, emocemi a subjektivními projekcemi a očekáváními toho, jakým má **Nejvyšší** být, co má dělat a jak se má chovat. Z toho je zřejmé, že **takový pojem Nejvyššího obsahuje všechny atributy lidských tvorů, které jsou výsledkem pseudotvořivého úsilí pseudotvůrců.** Jelikož jsou takové atributy zvrácením a deformací ryzích atributů, je **v lidském pojetí Nejvyššího málo** toho, co je pravé a pravdivé.

Ačkoli se přijímá a chápe to, že **Nejvyšší je Absolutní láskou a Absolutní moudrostí a všemi ostatními absolutními kategoriemi**, je pojetí takové lásky a moudrosti určeno lidským uvažováním ohledně povahy takové lásky a moudrosti a jejího působení. Výsledkem těchto projekcí a očekávání je směšný **protiklad** v lidském pojmu **Nejvyššího**. Tentýž **Nejvyšší**, kdož je považován za **Absolutní lásku a Moudrost**, je **zároveň obávaným, nepřátelským, krutým, žárlivým, ničivým, trestajícím, zlým a zavrhuje lidem do pekel a připisují se mu mnohé jiné ohavnosti, které je možno vyčíst z lidských vztahů, postojů a lidského chování.** Takové pojetí vede k jinému ohavnému závěru: **Nejvyšší musí konat, chovat se, myslet a cítit, jak mu nařizují a příkazují církve a náboženství: Ony určují, co je důležité a co ne, aby Nejvyšší konal, říkal, či nekonal a neříkal.**

Takový pojem a taková idea **Nejvyššího nemá ovšem nic společného se skutečným Nejvyšším.**

Takže lidští tvorové stvořili svého vlastního „Boha“ dle svého vlastního obrazu a podobenství, přisuzující tomuto „Bohu“ své vlastní rysy, pocity, emoce, žádosti, manipulace, očekávání a všechny ostatní pseudolidské pseudohodnoty, zapomínajíce na to, že **původní sentientní entity byly stvořeny dle podoby a obrazu Nejvyššího.** To vede k rozvoji systémů víry, které nutí každého přijímat takového „Boha“ či takové bohy jako jedinou možnou skutečnost. Jelikož je takový „Bůh“ výsledkem lidské tvořivosti, neexistuje. Proto jsou ve své pravé podstatě a formě všechna pojetí **Nejvyššího** a uctívání těchto pojetí, která v přítomnosti existují na planetě Zemi, **modloslužebnictvím.** Takováto pojetí jsou **čistými deformacemi**

pravdy. To bylo účelem a cílem PSEUDOTVŮRCŮ zničit jakékoli pravdivé pojetí **Nejvyššího** v lidské mysli.

Jako výsledek těchto překroucených pojetí byly **vyvinuty systémy pravidel, nařízení, výkladů, ceremonií, obřadů a postupů, které diktuji, jak se má Nejvyšší pojmát, pocítovat a chápat.** Tyto sady pravidel pak vedou k **ustanovení tradic a zvyků,** které se staly **jedinými** platnými kritérii formulací pojetí **Nejvyššího.** Jakákoli jiná kritéria se považovala a považují za **kacířství.**

Jako u jiných pojetí, tak i pseudolidské překroucené pojetí **Nejvyššího** v sobě obsahuje **zrnka pravdy.** Negací, zvrácením a pokroucením pravého pojmu **Nejvyššího** se ve skutečnosti **potvrzuje to, čím Nejvyšší není.**

(2)

Z ustanoveného pojetí **Nejvyššího** odvozuje svůj smysl, obsah a použití pojem **duchovnosti** obecně. Jak bylo mnohokrát před tím zdůrazněno, **pravý smysl čehokoli utvořeného, fungujícího a činného se může pojmout jedině z pravé duchovnosti.** **Pravé duchovní principy** jsou středem, životem a smyslem jakéhokoli takového snažení či bytí. Protože ten je ve filosofickém smyslu „uvnitř“ jakéhokoli „vně“, může se to „vně“ chápat a odvozovat jedině z tohoto „uvnitř“.

Avšak všechny lidské hodnoty jsou vzhledem ke svému převrácení a přemístění v nejzazším smyslu odvozeny z **vnějšího čili zevního přírodního stupně.** Proto je chápání a zařazení **duchovnosti** také odvozeno z tohoto „vně“. Ve „vně“ mimo „uvnitř“ se nenachází žádná **duchovnost,** neboť **duchovnost** vytváří všechny následné kroky a jejich **vnější stupně** - to jest „vně“. Takže **cokoli přírodního** je následkem, důsledkem a výsledkem **duchovního stavu z „uvnitř“.**

Jelikož je ale v pseudočlověčenstvu vše takříkajíc **vzhůru nohama,** považuje se **duchovnost** buď za **následek, výsledek a důsledek vnějšího zevního stupně** - to jest „vně“, nebo se zcela a úplně **popírá, převrací, deformuje či nesprávně definuje.**

Protože se klade důraz na **vnější hodnoty duchovnosti,** považují se jen **tyto hodnoty** za **duchovnost** namísto **pravé duchovnosti v sobě a o sobě.** Takový postoj a pozice vzhledem k **duchovnosti** vede k ustanovení všech druhů **vnějších ceremonií, obřadu, požadavků, zákazů, systémů pravidel a nařízení,** které se považují za **pravou duchovnost.** Jelikož, všechny tyto **vnější obřady, pravidla, ceremonie, zákazy atd.** jsou **vnější povahy,** nelze v nich pojmout žádnou **pravou duchovnost.**

Ustanovení takových postupů vede k **rozvoji tradic a zvyků,** které **určují, jak se má duchovnost pojmát, chápat, vnímat a praktikovat.** Cokoli, co se odchyluje od těchto tradic a zvyků, se považuje za **kacířské,** zavrhuje se a odmítá.

Povaha **duchovnosti** je tedy **dynamická.** Lze ji pojmát v progresivních krocích, skrze něž se stává více a více rozlišitelnou a stále těsnější a těsnější aproximací **Nejvyššího.** Proto je jakékoli tradiční a konvenční chápání **duchovnosti** chápáním neexistující **duchovnosti,** neboť se zakládá na neměnných a stagnujících pravidlech a systémech nařízení, která neumožňují žádný pokrok. Taková situace je v protikladu k **pravé duchovnosti,** dusí ji a v nejzazším smyslu vede k **duchovní smrti.**

Protože **lidé jsou v zevnějšnostech duchovnosti,** kde se **nenachází žádná duchovnost** v sobě a o sobě, promítají zde všechny své **vnější ideje, myšlenky, postoje, požadavky, manipulace, zákazy a očekávání** vzhledem k povaze **duchovnosti.** Namísto toho, aby si **její**

pojetí odvodili z ní samé, předepisují jí své vlastní projekce a subjektivní očekávání z pozice svého **vnějšího a zevního postoje**.

A opět jsou v tomto druhu postoje obsažena **zrnka pravdy**. **Negací, zavrhováním, zvrácením a deformováním pravé duchovnosti** potvrzují to, co není **pravou duchovností**.

(3)

Vyvinuté a založené pojetí **Nejvyššího a duchovnosti v sobě** zahrnuje obsah, povahu a funkci náboženství v každé dané společnosti. **Pravým účelem náboženství v jeho ryzí podobě je zdůrazňovat niterné poznání skutečnosti, že vše nastává, probíhá a stává se pouze z jednoho zdroje - Nejvyššího a že ustanovení řádných a správných postojů, vztahů a pozic vzhledem k Nejvyššímu je tím, co ustanovuje pravý život každé žijící sentientní entity a její duchovnosti**. Jelikož je toto ustanovení v pravém smyslu možné jen z **nejniternějšího duchovního stupně** jakékoli vědomě vnímající entity a z **niterného uznání nutnosti** tak učinit ve svobodném a nezávislém **duchu**, nemohou **pocházet žádné zevnější nátlaky, požadavky a předpisy, obřady a ceremonie z pravého náboženství**. **Pravé náboženství má na mysli jen jeden účel - společné duchovní blaho všech**. Takové **společné duchovní blaho je vždy určeno vnitřními sklony vnějšího chování a vnějších aktivit u každého**. Vyplývá-li něčí sklon z touhy po větším a větším duchovním pokroku po žití života, který se více a více přibližuje k Nejvyššímu a Jeho/Jejím absolutním kategoriím a principům, nachází se tento jedinec v pravém duchovním náboženství.

Společné duchovní blaho z tohoto počínání a sklonu vyplývá ze skutečnosti, že čím více se kdo stane duchovnějším, tím více se stává samým sebou, a čím více se kdo stane samým sebou, tím větší a kvalitativnější je jeho příspěvek pro všeobecný prospěch všech.

Významné je zde to, že **snaha být více duchovním je vlastní touze být užitečnějším všem kvůli všem**. To je to, co činí někoho skutečně samým sebou, a tedy skutečně duchovním.

Toto určení se může uskutečnit **pouze uvnitř individua bez jakéhokoli vnějšího vlivu**.

Jakékoli vnější ovlivňování toho, aby někdo byl duchovním, nevychází z jedincovy SVOBODNÉ VOLBY, ale z očekávání jistého chování bez jakéhokoli ohledu na vnitřní motivaci.

Původně neexistovalo žádné **VNĚJŠÍ NÁBOŽENSTVÍ**, známé teď u pseudočlověčenstva. Původně byla znalost duchovních principů u každého vložena do jeho ducha a do jeho mysli s uvědoměním, že nikdo nemusí setrvávat u těchto principů, když nechce. S touto znalostí a svobodou volby bylo také vloženo **poznání důsledků jakékoli volby**. Toto je **pravým duchovním náboženstvím**. Takové chápání náboženství ale pseudotvůrci úplně vymazali z mysli lidských tvorů.

Jak se před tím uvádí, **jsou současně existující lidské bytosti výsledkem podvodného napálení zfabrikovaného pseudotvůrci za účelem zničení duchovnosti**. Takovouto fabrikací nastává **vymístění a obrácení všech principů**. Proto se veškerý důraz klade na **zevní hodnoty**, což určuje, zakládá a ovlivňuje **funkci jakéhokoli moderního náboženství**. V této souvislosti se náboženství **nestává již vnitřní záležitostí a individuální volbou a uvědomělostí**, ale jen předmětem sledu určitých **předpisů, pravidel, ceremonií, obřadů a vnějších životních stylů**, které se nijak **neodvozují z niterného**, a tedy **z duchovnosti**.

Ve své podstatě a formě **neobsahuje** v sobě takové náboženství nic **z duchovnosti samé**.

Jelikož je obsah takových náboženství vybudován **z vnějších** pozic a žádostí, **nebere** ohled na jakékoli **individuální potřeby**. Namísto toho se vytváří **stereotyp** či **standard**, co se týče toho, jaké by mělo být náboženství a co by mělo být jeho funkcí, který je promítnut do každého a je jím **propírán jeho mozek**. Takové náboženství vytváří stereotyp boha, stereotyp **duchovnosti**, stereotyp náboženství a stereotyp životního stylu. Jelikož jsou všechny stereotypy jen **projekcemi vnějších očekávání a tužeb** v různých situacích a těch, kdo je produkují, **mnohá náboženství** vstupují do jsoucna a bytí **v souladu s požadavky těchto situací**. Nedostatek **duchovnosti** v těchto situacích je ochuzuje o **sjednocující princip**. **Sjednocující princip je životem pravé duchovnosti**. Proto jsou jednotlivé skupiny navzájem **intolerantní** a **dogmatické** ve svém sebeospravedlňování se a ve své pseudovýjimečnosti. Protože jsou členové pseudočlověčenstva ve své přirozenosti poháněni **k vnějším hodnotám**, mají sklon se shlukovat kolem jakékoli dané situace, která je určena potřebou držet se **falešných hodnot**. Takové shlukování vede k vytvoření **grandiózních tradic a zvyků v jejich zvláštních kulturách**, které pak určují obsah, účel, funkci a význam jakéhokoli náboženství.

V pravém smyslu tedy **náboženství v této situaci neučí lidi ničemu novému**, ale pouze udržuje tradiční a konvenční přístup k pojetí **Nejvyššího a duchovnosti**. **Není a nemůže** zde být důraz na individuální, vnitřní odpovědnost za ustanovení pravého vztahu s vlastním **Stvořitelem**, ale důraz se klade na následování tradic a zvyků bez jakékoli změny. Jelikož je **pravá duchovnost** pojímatelná **pouze** v rámci **niterné svobody volby jednotlivce a jeho nezávislosti**, cokoli, co **nebere ohled** na takové úvahy, **nemůže mít žádnou duchovnost**.

Proto **všechna existující náboženství** na planetě Zemi bez jakékoli výjimky **neobsahují** ve své esenci a substanci **vůbec žádnou duchovnost**, a proto jsou **v nejzazším smyslu bez užitku**.

Naneštěstí nejsou jen **bez užitku**, ale jsou též **extrémně nebezpečná**, neboť udržováním tradic a zvyků se **snaží tvrdě zardousit cokoli tvořivé, nové a dynamické**. Toto úsilí nakonec vede k **duchovní smrti**, což může dokonce vyústit ve **fyzické zničení člověčenstva**.

Je třeba si **pamatovat**, že

KAŽDÁ KONTRAPRODUKTIVNÍ DUCHOVNÍ AKCE MÁ SVOJI KONTRAPRODUKTIVNÍ FYZICKOU ČI HMOTNOU REAKCI.

Toto je **zákon souvztažnosti**.

Takové **zničení duchovnosti** bylo **původním účelem**, s jakým **PSEUDOSTVOŘITELÉ zfabrikovali pseudočlověčenstvo**.

Ale v **každé** náboženské doktríně jsou **zrnka pravdy**, neboť všechny tyto doktríny zdůrazňují **duchovní principy**. Důraz na **tyto principy** je správný, ale jejich definice, jejich obsah, jejich chápání a jejich aplikace jsou **zvrácené, nesprávné a překroucené**. To ale pomáhá si jasné uvědomit, co **není** pravým náboženstvím.

(4)

Takovéto **přijetí a chápání náboženství vede k rozvoji VELMI ZVLÁŠTNÍHO ŽIVOTNÍHO STYLU**, který se **požaduje po všech příslušnících odpovídajícího náboženství**. Jelikož se v každé společnosti klade důraz na **vnější hodnoty** náboženství, je životní styl určován **těmito vnějšími požadavky, předpisy, stereotypy a očekáváními**. Co je zde na Zemi důležité, je **vnější chování, vnější hra rolí a sebevyplňující se předpovědi takovýchto stereotypů**. Protože takový životní styl je nakonec určen **zvyky a tradicemi zevních kultur, duchovní život** se shledává a pojímá jako **početná tabu, omezení, zakazování a ohrazení**, která jsou v zásadě též **zevní povahy**.

Za takové situace je **životní styl přesně determinován krok za krokem**. Musí se jíst jen určité jídlo a v určité dny, oblékat se jen určitým způsobem, dělat jen určené věci, říkat jen určitá slova, mít jen určité pocity, projevy vůle, tužby a myšlenky, provádět jen určitá cvičení, dýchat jen určitým způsobem, brát na zřetel jen určité věci atd. Seznam takovýchto požadavků může být **nekonečný**.

Tyto věci mají tedy evidentně pouze **vnější povahu**. Považují se ale **ZA** něco, co má skutečnou **duchovní hodnotu**, a pokud u nich někdo nesetrvává, **není** považován za religiózně či **duchovně** založeného.

Duchovní a náboženské založení se zde kladou naroveň s dodržováním **vnějších pravidel**. Jakékoli existující náboženství na planetě Zemi má takové požadavky. Selhání v jejich následování vede k **vyloučení a zatracení** k věčnému utrpení.

V takovýchto **požadavcích a zákazech** se **NENACHÁZÍ** vůbec žádná **duchovnost**. Ve skutečnosti vede tato situace k **pohlčení** i toho mála **duchovnosti**, které kdo může mít, protože **neustále nutí**, aby byl zaneprázdněn **zevním chováním a vnějšími pravidly**, která **ODDALUJÍ** od vnitřní **duchovnosti**.

Největší omyl těchto požadavků všech **náboženství včetně praxe jógy** spočívá ve **víře, že sledování těchto pravidel vede k většímu duchovnímu uvědomění a k pravému duchovnímu náboženství**. Falešnost takového postoje spočívá ve **víře, že fyzické pozice, dýchání, cviky, pozření potravy a nápojů, slovní modlitby a meditace, vyloučení tělesných rozkoší či potlačení tělesných požadavků, pocitů a potřeb je absolutně nutné k tomu, aby se dosáhlo vyššího duchovního uvědomění**.

Jaká pracná a obtížná cesta k duchovnosti !

Je samozřejmé, že se **duchovnost** nemůže odvodit z takových **vnějších praktik**. Jestliže se **všechny** úrovně, stupně a roviny lidské mysli na této činnosti **nepodílejí, nemůže se odehrát nic skutečně duchovního**. Cokoli, co se stane během těchto praktik, je obvykle **zkreslením či projekcí žádoucího myšlení a subjektivního očekávání**. Tato jsou pak považována **ZA** pravou **duchovnost**.

Aby někdo byl skutečně **duchovním člověkem**, **nemusí** provádět žádné obřady, půst od jídla a pití, jisté cviky, ochuzovat se o fyzické rozkoše, trávit hodiny v lotosové či jakékoli pozici či utrácet cenný čas na slovní modlitby. **Být skutečně duchovním člověkem znamená užívat jak jen nejlépe VŠECHNY tyto věci dle svých potřeb s poznáním, že jsou všechny jen SOUVZTAŽNÝMI ČINITELI duchovního stavu záležitostí, v nichž je duchovnost prožívána od nejniternějšího až po nejzevnější přírodního stupně ve své konkrétní a smysly vnímatelné formě**. Tehdy se takové spokojené užívání stane **PROSTŘEDKEM**, kterým se dosahuje většího duchovního uvědomění.

Zde je třeba uvážit, **jaký** postoj a sklon je za těmito rozkošemi. Jsou-li **prostředkem** užívání korespondenčních činitelů **duchovnosti** - vždyť nakonec potrava, nápoje a fyzické rozkoše
ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

JSOU souvztažnostmi duchovních idejí - pak jsou tyto aktivity ve své esenci a substanci duchovními. Stávají-li se ale **ÚČELEM** života, pak mohou připravit o jakoukoli duchovnost.

Totéž je pravdou o **úmyslném zakazování si, omezování a odmítání těchto rozkoší**. Když tak někdo činí, **porušuje zákon souvztažností** a ničí **most k duchovnosti**. Problémem zde je to, že **duchovní aktivity vznikají v nejnižším stupni**, postupují následně **k nejzevnějšímu stupni**, kde se uskutečňují v souvztažných formách fyzických a smyslových jevů, z nichž fyzické rozkoše, potrava a nápoje jsou jedny z mnohých.

Jsou-li takové aktivity potlačeny, ohraničeny či dokonce odmítány, nebere-li se v úvahu **tělo**, **není** pak místa pro uskutečnění těchto **duchovních aktivit**. Ztratí svou konkrétní **základnu**. Takže v **nejzevnějším stupni NENÍ** možno reagovat na žádnou **duchovní akci**, oplácet ji, ani ji zde dokončit. Takže se za takové situace nemůže odvodit žádný **duchovní užitek** a těmito prostředky a tímto životním stylem **nelze** dosáhnout **pravé duchovnosti**.

Při pohledu na toto chápání takových praktik je zřejmé, že nejen že **nevedou k duchovnosti**, ale že jsou **krajně nebezpečné**, protože **ničí základnu**, na níž se projevuje **pravá duchovnost**.

Tyto životní styly, jak je diktují zvyky a tradice náboženských dogmat, obsahují ovšem **zrnka pravdy**. Tyto pravdy zdůrazňují, že **fyzické rozkoše a hmotné věci nemají být účelem a cílem života a že samy o sobě neobsahují žádnou duchovnost**. Avšak problémem s tímto uvědoměním je, že vede **k opačnému extrému - k popírání duchovních hodnot těchto aktivit**. **Neuznává se**, že tyto aktivity jsou důležitými a nutnými prostředky, jimiž se může získat **větší duchovní uvědomění**, protože jsou **následkem a důsledkem duchovního úsilí Nejvyššího, projevující se v nejzevnějším stupni přírodního čili fyzického těla**. Jedině v **tomto všeobecném sjednocujícím principu** se **pravá duchovnost** může vyvíjet a může pokročit vpřed.

(5)

Z takového obecného stylu života, jak jej určují zvyky a tradice, plyne ustanovení STEREOTYPU, jak má vypadat, chovat se a fungovat žena či muž Boží, neboli svatý či svatá. V těchto stereotypech je **zabudována sada pravidel, směrnic, očekávání a projekcí**. Ty určují a definují to, **kdo je svatý a kdo není**. Takové určení je evidentně založeno na **zevních formách předepsaného hraní rolí svatých**, aniž by se jakkoli uvažovalo o **niterném stavu věcí**.

Žena či muž Boží má mít dle očekávání **jistou moc, určité vnější vzezření a určité chování, kterými se odlišuje od všech ostatních**. On nebo ona **musí vést určitý předepsaný styl života** v odloučení, musí se vzdát tělesných a sexuálních rozkoší, musí nosit určitý typ šatů, jíst určitou potravu a provádět jisté druhy aktivit, očekávané kvůli konvenčním a tradičním předpisům.

Problémem u těchto stereotypů je, že lidé věří v jejich skutečnost a považují je za znamení pravé duchovnosti a svatosti. Udržování těchto stereotypů podporují členové, kteří se spojují v takových „**duchovních organizacích**“ za účelem toho, aby byli **duchovně založeni**. Slavnostně věří, že žitím dle těchto očekávání a přijetím tohoto životního stylu, chováním a konáním dle předepsaných rolí získají **větší duchovní uvědomění**. Tak se naplňují jejich vlastní předpovědi, což je a ostatní lidi vede k víře, že takové jsou **vnější záležitosti duchovnosti**.

Stereotypy podporují a starostlivě uchovávají všichni lidé, kteří se vzdávají toho, co oni nazývají světem a tělesnými a sexuálními rozkošemi, a uchylují se do **mužských** a

ženských klášterů, stávající se **mnichy a jeptškami** nebo **poustevníky**, kdož odcházejí do divočiny či odlehlých hor a míst, kde mohou praktikovat svou **zevní „svatost“** věříce, že tímto životním stylem slouží člověčenstvu tím, že demonstrují svoje pojetí **duchovnosti**.

Všechno toto jsou **vnější a zevní věci**, které mají svůj původ ne **v niternostech**, kde se nachází **pravá duchovnost**, ale ve **vnějších očekáváních** lidí shromážděných kolem tradic a zvyků, které nemají v sobě žádnou **duchovnost** prostě proto, že se odvozují z **vnějších hodnot**.

Takové stereotypy svatých mužů a žen jsou ve skutečnosti **zohavením tvořivého ducha**, protože **popírají** přítomnost **Nejvyššího** v plnosti Jeho/Jejího Stvoření a docházejí k závěru, že cokoli se tělesně cítí či chce, nemá **duchovní původ** a nijak se to nevztahuje k **duchovnosti**. To vede nevyhnutelnému závěru, že **Nejvyšší nevěděl, co činí**, když stvořil **přírodní svět, fyzické tělo a jeho potřeby a potěšení**. Takže se život připisuje **tělu samému**, jako že tělo a hmota samotné mohou dát sebou a ze sebe vznik pocitům, tužbám a projevům života. A protože tělesný život neobsahuje dle tohoto uvažování žádnou přítomnost **Nejvyššího**, je vše, co se z něho odvozuje, hříšné, zlé, ohavné a odvádí od **duchovnosti**. Proto je jediným způsobem, jak získat jakoukoli **duchovnost**, vzdát se a **zanechat** všech či většiny tělesných, světských, pozemských a hmotných tužeb a radostí a **uchýlit se do klášterů** či se **stát zcela odlišným** od kohokoli jiného.

Taková situace ovšem nemůže vést k jakékoli **pravé duchovnosti**. Namísto toho ustanovuje **stagnující rozpolezení, jež vede k fabrikaci pseudoduchovnosti, která zcela nahradí pravou duchovnost**. Jestliže někdo nevidí nic jiného než **pseudoduchovnost**, která se definuje **očekáváními zvyků a tradic a jimi předepisovaných stereotypů**, vede ho to nevyhnutelně k víře, že toto je tou **pravou duchovností** a že není jiné cesty.

Takový systém víry je **vpojen do lidské mysli** až tak, že se **vylučuje** cokoli jiné. Budování těchto **stereotypů** je velmi **nebezpečným podnikem**, protože způsobuje, že **lidé věří, že jen vybraní se mohou stát pravými duchovními lidmi**. Průměrná bytost není schopna být skutečně **duchovní**, protože není schopna se vzdát všech přirozených tužeb a rozkoší. Nemá tedy cenu se snažit. „**Ať se za mne modlí a snad jejich zásluhou a jejich modlitbami mohu být spasen**“ - to je nevyhnutelným niterným závěrem vyplývajícím z této situace.

Nepravost této situace spočívá v domněnce, že pravá **duchovnost** je nemožnou, pokud se někdo částečně či docela neomezí či nezřekne většiny svých fyzických, sexuálních, přírodních a světských rozkoší i tužeb. Ale v pravém významu **duchovnosti** je opak pravdou. **V těchto rozkoších a tužbách je neustálá přítomnost duchovnosti. Jakékoli rozkoše a tužby jsou výrazy duchovního stavu událostí v nejniternějším stupni**.

Tělo, hmota a všechny jejich prvky v sobě a o sobě nemají žádný život. Jejich tužby a rozkoše jsou do nich promítnuty **souvztažnými duchovními činiteli nejniternějšího stupně**, kde sídlí **Nejvyšší**. Proto jsou následkem a důsledkem **pravé duchovnosti**, která neustále vyhledává své vyjádření po všech úrovních stvoření, naplňujíc a sdílejíc se sentientními entitami svou přítomnost skrze jejich zvláštní schopnosti vyjadřování a těmito schopnostmi.

Je **duchovní** ohavností tvrdit, že fyzické tužby a rozkoše jsou neduchovní. Znamenalo by to, že **Nejvyšší** je krutý a mučí lidi tím, že do nich vložil takové touhy a rozkoše a takto ztěžuje či dokonce znemožňuje, aby někdo byl **duchovním jedincem**. Je to **nesprávná idea, kterou pseudotvůrci zfabrikovali v peklech za účelem zničení pravé duchovnosti**. Naneštěstí se tato **idea** přijímá, posiluje a udržuje zástupy mnichů, jeptšek, „svatých“ mužů a žen, kněží a ostatních, kdo věří v jejich platnost bez ohledu na jejich zaměření.

Ve skutečnosti však být či se stát skutečně **duchovním jedincem** je tím nejnějnějším a nejprírozenějším procesem. Je to vrozené a vlastní duchovnímu bytí každého. Netřeba se ničeho vzdávat. Ale naopak se tyto tužby, rozkoše a potřeby uznávají jako dary lásky a moudrosti Nejvyššího za účelem toho, že se použijí, vyjádří, potěší se jimi a budou se sdílet tak, jak je nejvíce mocné, se záměrem učinit druhé šťastnými a radujícími se. Konajíce tak a za tímto účelem i s tímto záměrem stává se jeden skutečně duchovním. Tyto rozkoše, tužby a potřeby se tudíž stávají jedněmi z mnoha nástrojů, jakými se jeden může sdílet s ostatními a sloužit jejich potřebám. Pokud se na ně pohlíží jako na nástroje vyjadřování, dávání, přijímání sdílení a vzájemného opláčení lásky a moudrosti Nejvyššího a sebe sama, jsou užitečné a kvůli tomu **vysoce duchovní**. V nich je duchovnost a Nejvyšší jako ve svém vlastním. Duchovní pokles začíná pouze tehdy, když je takový účel těchto tužeb a rozkoší popřen a když je tento nástroj obrácen v konečný cíl života.

Ve skutečně duchovní konotaci se tedy skutečně svatá osoba čili člověk Boží nijak neodlišuje od nikoho jiného. Taková osoba se plně těší životu ve všech jeho aspektech duchovním, duševním a fyzickým. Jedinou odlišností je to, že tato osoba plně uznává, přiznává a přijímá a vyznává, že vše, co má, je darem od Nejvyššího a výrazem jeho nepodmíněné lásky a moudrosti. Tudíž to není její, ale je jí to dáno za účelem opláčení a sdílení radosti, potěšení, rozkoše a štěstí s každým, kdo se toho chce dobrovolně účastnit. Taková osoba je vděčná a je jí to vhod, **pocituje neustálý vděk za všechny tyto dary a užívá je s opatrností, moudrostí a náležitě**. Taková osoba poznává pravou duchovní hodnotu těchto darů, neboť ty ji neustále připomínají její duchovní původ a souvztažnosti k jejím duchovním stavům a významům. Prostě jsou to cenné nástroje pro získání větší duchovnosti. To je tedy to, co skutečně znamená být Božím mužem či Boží ženou.

(6)

Jak se již uvedlo před tím, **zfabrikovali pseudotvůrci dle svého původního plánu odlišnou sadu lidí s pomoci genetických manipulací**. Anatomie, uspořádání mozku, fyziologie, neurofyziologie a všechny související funkce lidského těla byly široce pozměněny. Jedním z hlavních cílů takových fabrikací byla změna významu a účelu **femininního principu** reprezentovaného ženami. Touto drastickou změnou ve struktuře ženy se zabývali kvůli životně závažnému významu její souvztažnosti. **Femininita souvztaží s láskou, a tedy se životem**. Bylo proto nutné poněkud snížit tento význam, aby se mohlo uspět ve **zničení duchovnosti**. Proto se žena stala předmětem **extenzivního pozměňování vzhledu jejího těla**, které bylo utvořeno tak, aby se jevílo jako **podřadné** k tomu, jaké má muž.

Pseudočlověčenstvo bylo záměrně uspořádáno tak, aby dělalo všechny a veškeré závěry na základě **zevních čili vnějších hodnot**. Jedině taková struktura mohla zařadit jakýkoli úpadek od **duchovnosti**. Kdyby se důraz kladl na **niterné hodnoty**, nebyla by možná **žádná duchovní recese** a závěrečná **destrukce duchovnosti**, neboť **niterný stupeň** je **duchovností** samou.

Když se ví, že vše v této společnosti se bude posuzovat dle **vnějšího vzezření**, je nejlepším způsobem **snížení významu souvztažnosti femininity s láskou a životem změna vnějšího čili tělesného vzhledu a fungování**. Ženské tělo bylo obecně učiněno slabším, menším a více zranitelnějším než mužské. Tato situace vedla k **rozvoji komplexu nadřazenosti oproti komplexu podřazenosti** a způsobila, že se **ženy staly závislými na mužích**.

Pseudotvůrci VYVINULI plno zvláštních pravidel, nařízení, očekávání, vzorců chování a posil, což vedlo k ustanovení ZVLÁŠTNÍCH PRAVIDEL pro muže a ženy v jejich

vzájemných vztazích. Tak se vytvořily tradice, zvyky a jejich kultury, tak se udržovaly, zachovávaly a posilovaly a řídily se jimi veškeré vztahy mezi muži a ženami. **Muži se ve společnosti stali vládnoucím faktorem,** z čehož vyplývají **výsady a zvláštní postavení** spolu s předpojatostmi, pověrami a předsudky. **Princip lásky a života** byl v této formě zatlačen, potlačen a pohlíželo se na něj **s obavami.** Na druhé straně byl zdůrazněn, podporován a přijat **princip arogance, surové síly, agresivity a ctižádosti reprezentovaný muži.** Tato situace pokračovala až do takového **extrému,** že u určitých národů a náboženských dogmat se **být ženou považuje za méně hodnotné než být zvířetem.** Takový důraz vede k panování jednoho principu nad druhým - to jest k nebezpečné situaci, neboť v **rovnováze obou faktorů je jednota, jednost a harmonie života spolu s tvořivostí, což obsahuje pravá duchovnost.**

Takže pravé pojetí **Nejvyššího,** reprezentované **jednotou principů feminity a maskulinity,** je v lidské mysli překrouceno a namísto toho je do ní vložena překroucená verze tohoto pojetí. Tato překroucená verze vede nakonec k **popření** pravého **Nejvyššího,** a tedy **ke zničení pravé duchovnosti.** A to je **účel, pro jaký pseudotvůrci zfabrikovali pseudočlověčenstvo.**

(7)

Aby se tato situace posílila a zdůraznil se význam vnějších svazků a podřízené služebnosti jednoho principu vůči druhému, bylo nutné **vytvořit instituce manželství a rodiny,** které by **úspěšně udržovaly tento ohavný stav.** **Uspořádání těchto institucí je vnější reprezentací toho, jak daleko mohou neduchovní principy zajít v zotročení lidí vírou ve svatost vnějšího manželství a rodiny.** Stává se **posvátnou institucí,** která se musí podporovat, strážil a bránit **všemi prostředky.**

Jelikož jsou **všechny principy v pseudočlověčenstvu odvozeny z vnějších hodnot,** jsou na nich založena pravidla, nařízení a očekávání i požadavky, ohraničující funkci manželství a rodiny a účel, kterému slouží. Takže **pojetí manželství a rodiny NENÍ odvozeno z duchovních principů nejnižšího stupně, ale z návyků, požadavků, diktátů a očekávání společnosti.** Takto se zajišťuje jeho **vnější zachovávání.** V pravé podstatě a formě této společnosti **nejsou** možné žádné jiné úvahy. **Duchovní reprezentace** těchto svazků a aktů se **přehlíží,** či se **vyznávají jen slovně,** aniž by je někdo bral vážně. Proto jsou **všechny manželské a rodinné svazky v této společnosti povahy zevní, neduchovní a nemají samy o sobě ŽÁDNÝ SMYSL.** Proto v pravém smyslu **není na Zemi žádného manželství,** ale jen **navyklé svazky a zotročení,** aby se udržoval **neduchovní status quo pseudočlověčenstva.** Těmito svazky se **napájí neduchovnost.** To je důvodem toho, proč je v dané společnosti tolik ohromných omezení, ohraničení, požadavků, předpisů a projekcí do manželského a rodinného života, které často vedou lidi k **šílenství a zabíjení** kohokoli jiného jak **fyzicky,** tak i **duševně.**

Problémem s rodinou a manželstvím je u **pseudočlověčenstva** to, že byly vynalezeny pouze za **jedním účelem** a z **jednoho důvodu:** **Podporovat, udržovat a zachovávat život pseudočlověčenstva a všech jeho ohavných tradic, zvyků a kultur.** Nesprávná **idea** jakékoli takové společnosti a duchovnosti se může udržet jen **těmito institucemi,** které byly vštípeny a vpojeny do lidské mysli, takže se považují za **jediné zdroje přežití.** **Proto se tyto instituce stávají náboženskými a kulturními pevnostmi a dogmaticky se střeží se zuřivostí a zavidostí ZLÉHO HLÍDACÍHO PSA.**

Jelikož je existence těchto institucí motivována **vnějšími hodnotami a nesprávnými důvody,** je **neužitečnou a nebezpečnou existencí, neboť byla zfalšována v peklech.** Podpora těchto institucí vede k **podpoře neduchovnosti** a jejím výsledkem je **ničení pravé duchovnosti.**

Pravý duchovní význam manželství nemá nic co dělat s veřejnými či vnějšími hodnotami. Je vlastní záležitostí niternosti, která je čistě subjektivní, individuální a intimní. Řídí se jen niternou potřebou sjednocení všech principů života, které představuje maskulinita a femininita. Je to stav a proces výměny, sdílení a spojení těchto principů za účelem získání většího duchovního uvědomění a přiblížení se k Nejvyššímu, kdož je přítomen v tomto sjednocení jako ve Svém vlastním, což vede k tomu, že se jeden stává více a více sám sebou. Jakmile se tato jednota ustanoví, není ohraničena na své vlastní udržování a sebepohlcování, ale vyzařuje se, sdílí a poskytuje mnoha ostatním. V této jednotě je vždy duchovní účel - konečná jednota jednosti a harmonie lásky a moudrosti, dobra a pravdy, femininity a maskulinity se všemi jejich atributy a odvozeninami. To je niterný stav a proces, který je na zevní čili vnější úrovni reprezentován ve formě fyzické přitažlivosti muže k ženě a ženy k muži a jejich touhou po fyzickém spojení a sdílení všech radostí a všeho štěstí, které je výsledkem tohoto spojení. Takové rozkoše a štěstí se považují za nástroje a vyjádření pravého duchovního stavu záležitostí, s nímž souvztaží. Takové pojmání vztahu muže a ženy je skutečně duchovním a ustanovuje základnu, na níž se může stát realitou a vzkvést pravé duchovní manželství.

Pravé duchovní manželství nelze ohraničit, omezit a spoutat žádnými zvyky a tradicemi, neboť hranice iniciují a udržují stavy stagnace, ve kterých není touha po změně. Ve stagnaci není žádná duchovnost. V pravém duchovním manželství na straně druhé jde o neustálou snahu po změně, duchovním pokroku a větším přiblížení se k pravé skutečnosti Nejvyššího.

Ideou pseudomanželství a pseudorodiny je tedy lidská mysl propírána tak silně, že povětšinou každý na Zemi věří, že jakákoli změna v uspořádání instituce manželství a rodiny, či její úplné odstranění by mohlo vést k úplnému zániku lidské existence. Ale ve skutečnosti je opak pravdou. Strnulé přilnutí k takovým institucím, které zfabrikovali pseudotvůrci, vede nakonec ke zničení člověčenstva a duchovnosti, jak lze vidět ze současného stavu událostí na planetě Zemi. To je ovšem konečným CÍLEM pseudotvůrců - zničit jakoukoli duchovnost.

Aby se dodalo těmto manželsko - rodinným institucím a jejich funkci na větší věrohodnosti, vyvinula dogmata a doktríny všech náboženství falešný systém víry, hlásající, že tyto instituce jsou posvátné a svaté, a proto se nemohou ani zrušit, ani změnit. Kolem těchto systémů víry jsou vybudovány zvyky na zvycích, tradice na tradicích, pravidla na pravidlech, očekávání z očekávání a požadavky z požadavků, aby se muži a ženy nutili do svazků jednoho s druhým, což u nich může vést k bídě, strádání, pocitům viny, starostem, obavám a všem šílenostem a omezením, které dusí veškerý duchovní život pod rouškou duchovnosti a ve jménu Nejvyššího. Toto je NEJZAZŠÍ OHAVNOSTÍ těchto institucí, které jsou odpovědí na otázku, jaké by to bylo být bez duchovnosti.

V těchto institucích jsou však zrnka pravdy. Zdůrazňují skutečnost nejzazšího splynutí a sjednocení femininity a maskulinity. Ale jejich chápání, popis, vysvětlení a praktikování je holým zkreslením, zvrácením a zmrzačením. Má to ale tu hodnotu, že se tím poskytuje PŘÍKLAD toho, co NENÍ pravým duchovním manželstvím a rodinou.

(8)

Pojetí sexuality a sexuálního milování je PSEUDOTVŮRCŮM obzvláštním terčem překroucení, zvrácenosti a mrzačení. Důvod takového zájmu o tuto záležitost spočívá v ohromné duchovní důležitosti a souvztažnosti, kterou má sexualita. Ta je nejzazším vyjádřením jednoty, jednosti a harmonie všech duchovních principů, které se navzájem plně a zcela vyměňují a oplácejí. Tato jednota ústí v nanejvýš příjemném a blaženém vyvrcholení, které dává zrod zcela nové duchovní ideji, která se stává základnou pro manifestaci neustálého tvořivého úsilí všech sentientních entit. To je přivádí k většímu

duchovnímu uvědomění, které přesahuje všechno předešlé, a to vede k ustanovení vyššího duchovního stavu a procesu, což je dostává do pozice těsnějšího přiblížení k Nejvyššímu. Skrze toto sjednocení a jím se stávají více sebou samými, a tudíž jsou více naživu. Toto je pravým významem sexuality také na fyzické úrovni, jelikož jejím účelem je konkrétní, smysly vnímatelná manifestace tohoto principu v nejzevnějším stupni.

Avšak takové pojení sexuality **nemohou** pseudotvůrci tolerovat, protože by **nevedl** k eliminaci **duchovnosti**, ale namísto toho k jejímu potvrzení. Tudíž **zfabrikovali zcela deformovaný náhled na sexualitu a vložili jej do lidských tvorů, které vytvořili, aby tito mohli podkopat sám tvořivý princip, se kterým sexualita souvztahuje a který ji reprezentuje, přestalo by tedy jakékoli Stvoření.**

V této **zfabrikované souvztáznosti se sexualita považuje za něco nečisté, špinavé, smyslově a tělesně ošklivé, sloužící JEN dvěma účelům:**

(a)

Pozitivnímu (pseudopozitivnímu) účelu zachovávání druhů, což podporuje neustálý život pseudočlověčenstva;

(b)

a účelu negativnímu - aby se lidé přiváděli do ohně pekelného chtíče, a tedy k věčnému zatracení.

Taková **idea** tedy vede k ustanovení všech druhů zákazů, omezení, očekávání, projekcí, stereotypů, pravidel a směrnic, které jsou uvaleny na sexuální vyjadřování lidských tvorů. **Pocit viny z toho, že někdo má tahové pocity, je PEČLIVĚ VLOŽEN DO LIDSKÉ MYSLI A NEUSTÁLE SE ZDE UDRŽUJE.**

Vzhledem k tomuto spoluoznačení je sexuální styk dovolen pouze za účelem rozmnožování v rámci pseudomanželských svazků, čili se toleruje, pokud nastává jen mezi manželem a manželkou (**pseudomanželem a pseudomanželkou**). Jakákoli jiná forma vyjádření sexuality je zapovězena, netoleruje se a - v některých společnostech - **se trestá fyzickými a zákonnými prostředky.**

Takové pojetí sexuality **ustanovuje velmi zvláštní tradice, konvence a techniky, které se musí sledovat a poslouchat pod pohružkou věčného trestu v peklech či zákonného potrestání dle ZÁKONŮ, které se ZFABRIKOVALY ZA TÍM ÚČELEM.**

V takové situaci je jedinec **nucen přistupovat k sexuálnímu styku se strachem a obavami. To vede k sexuálnímu zábránám, které brání jeho sexuálnímu, a tedy i duchovnímu vývoji a NIČÍ pravý tvořivý význam sexuality.**

Problémem této situace je to, že **sexuální pocity jsou velmi přirozené a normální a nic nemůže eliminovat jejich přítomnost. Musí se tak, či onak vyjádřit. Důvodem pro to je význam souvztáznosti sexuality pro sjednocení a výměnu všech duchovních principů za účelem vyvrcholení, což vede ke zrození vyšších duchovních idejí. Toto je základní princip života, který je zabudován do všech sentientních entit bez ohledu na to, jak byly geneticky zmanipulovány.**

Je třeba si pamatovat, že **při těchto manipulacích užili pseudotvůrci původní živé buňky pravých lidí, aby zfabrikovali pseudolidi. V těchto buňkách jsou navěky zachovány všechny duchovní principy. Pomocí těchto principů je možný a dosažitelný život. Takže pseudotvůrci museli zachovat sexualitu jako takový sjednocující princip. Ale její**

spoluo značení, účely a významy byly zkresleny, zvráceny a zmrzačeny a pro mnohé lidi se stala nástrojem teroru a hrůzy.

Vzhledem k **normálnosti a přirozenosti sexuálních pocitů**, které jsou vrozenou a imanentní funkcí lidského života, a vzhledem k faktu, že jsou lidské tvorové naživu, jsou tyto pocity **vždy přítomné ve všech lidských aktivitách**. Ale kvůli **ideám**, které přiložili pseudotvůrci, jsou takové pocity a aktivity, které se k nim vztahují, považovány za abnormální, nepřirozené, hříšné, špatné a jako něco, za co se má člověk **stydět** či čeho se **má chránit**. Jak lze vidět, **jsou pseudotvůrci velmi důslední v převrácení všeho VZHŮRU NOHAMA**. Takový postoj vede ke **zvláštním pocitům** ohledně **lidského těla a nahoty**. Místo toho, aby se přijala přirozenost a normálnost nahoty fyzického těla, které je stvořeno **Nejvyšším**, jeden je nucen je zakrývat, stydět se za ně, být na ně citlivý a v nejzazším smyslu jim opovrhovat. **Takový postoj se stává ideální základnou pro vytvoření MNOHA FYZICKÝCH NEMOCÍ a CHOROB, neboť tělo protestuje proti takovému postoji vyvinutím všech druhů fyzických symptomů.**

Na druhé straně jsou členové pseudočlověčenstva těmito deformovanými úvahami **donuceni** rozvíjet všechny druhy sexuálních zvráceností, úchylek, odříkání, sebepotírání, podvodů, pocitů viny, obav a starostí, které se stávají **zlořádným cyklem a perpetuum mobile sebeničení a likvidace druhých. A to je přesně to, co chtěli pseudotvůrci zařídit.**

Aby dodali takovému pojetí sexuality **věrohodnosti**, všechny systémy víry a náboženská dogmata se angažují v **prohlašování duchovní potřeby** praktikování sexuálních omezení, ohraničení sexuálního styku na pouze jednoho manželského sexuálního partnera schválenými způsoby a ve schválených fyzických pozicích: Vše ostatní se považuje za cizoložství, smilstvo a za neodpustitelný hřích, který vede k věčnému zatracení v pekelném ohni.

S takovým přístupem k sexualitě je **pravý duchovní význam sexuality navěky ztracen.**

Po staletí je **omylem** to, že se za účel a cíl sexuality považovalo **jen množení**. Sexualita ve svém původním návržení nebyla nikdy míněna pouze kvůli rozmnožování fyzického potomstva či rození dětí. **Jsou LEPŠÍ ZPŮSOBY, jak stvořit děti, než je fyzické narození. Sexualita byla stvořena za účelem nejzazšího sdílení a vyjádření univerzální lásky Nejvyššího, lásky obecně a pro rozkoš, potěšení a štěstí každého.** Ve vyšším smyslu byla sexualita stvořena za účelem toho, aby **lidem dala nástroj, jímž a skrze něhož mohou dát zrod novým tvořivým a jedinečným ideám, které se mohou projevit ve fyzické a konkrétní aktualizaci a realizaci na úrovni přírodního a nejzevnějšího stupně.**

V tomto spolo značení **nejvyššího významu NEJSOU** sexuální zkušenost a vyjádření omezeny pouze na **jednoho partnera**, ale **jsou k dispozici všem**, kdo si ze své svobodné vůle přejí se sdílet v tomto tvořivém úsilí za tímto zvláštním účelem. **Omezení sexuálního styku jen na JEDNOHO PARTNERA je VÝTVOREM PEKEL, aby se lidé OMEZOVALI ve svém tvořivém úsilí a aby se v nich zabíla jejich touha po vyšší duchovnosti. Tato omezení vedou k pocitu vlastnictví, žárlivosti, výlučnosti, sobectví a zotročení. Toto ovšem nejsou nutné podmínky lásky, ale nenávisti a pekel. Na nich se nemůže budovat žádná duchovnost a pravá tvořivost.**

Účelem pseudotvůrců bylo dostat pseudočlověčenstvo do takové pozice vzhledem k sexualitě, aby se ničila veškerá duchovnost.

(9)

Jak se uvedlo předtím, v původním rozpoložení pravého člověčenstva **nebyl** výsledkem sexuálního styku **fyzický zrod dětí**. Každou jedinečnou **duchovní ideu**, která byla

výsledkem sexuálního styku, užil **Nejvyšší**, aby jí přímo nadělil konkrétní **život** a formu nové lidské bytosti. Takový byl **původní** a vůbec **první** stav záležitostí. Ve druhém stadiu se **ustupuje** od tohoto **přímého nadělování**, které je nahrazeno **zvláštním typem dvojklonování**. Uspořádání, jedinečnost a zvláštnost osoby stvořené takovou metodou byly **stále** určeny jedinečnými **novými ideami**, které byly výsledkem vyvrcholení dosaženého v sexuálním styku.

Takové ideje byly prostě užity pro stvoření nové osoby. V tomto smyslu přicházely děti na tento svět **úplně jinak**, než je tomu dnes. Odlišovaly se od současných dětí. Především získávaly **bezprostředně plné poznání**, které existovalo do té chvíle ve Stvoření.

V prvním stadiu člověčenstva, kdy působilo **přímé nadělování Nejvyššího**, byly **děti plně dospělé** od prvního okamžiku jejich objevení se. Ve druhém stadiu, kdy byl užit **zvláštní typ biklonování**, jejich těla vyrostla po úroveň raného jinošství a procitnutí se uskutečňovalo s **plně dostupným poznáním** všeho, co bylo nutné pro splnění účelu a cíle života nově přicházející osoby.

V **obou situacích** tito lidé vlastnili kvůli tomuto faktu **plnou znalost relevantní jejich zvláštní funkci** a také **obecnou znalost všech ostatních funkcí**. Vzhledem k tomu měli nevyhnutelně **všechny nebo téměř všechny znalosti duchovních principů**. U těch lidí, stvořených ve druhém stadiu, kde nebyla k dispozici **žádná zkušenost přímého nadělení od Nejvyššího**, existovala jen **malá úchylna**. Ale i vědomost o ní jim **byla bezprostředně k dispozici**.

Kdyby tato metoda stvoření lidí pokračovala, nebylo by žádného **duchovního** úpadku, neboť každý by kvůli této metodě zrodu byl **přirozeně duchovním člověkem**. Takže v situaci, jakou je tato, **nebylo nutné žádné formální vychovávání**, jelikož **každý přicházel do plného poznání** a postupoval tak, aby přidal a přispěl k tomuto poznání svým vlastním **duchovně tvořivým úsilím**, které do něj vložil **Nejvyšší**.

Takovou situaci **nemohli pseudotvůrci tolerovat**, jelikož by to vedlo ke **stále větší a větší duchovnosti namísto toho, aby se zmenšovala až do bodu jejího úplného zrušení**. Proto **vytvořili pseudotvůrci plán nového procesu**, v němž by na tento svět přišly **lidské bytosti**. Jak se již uvedlo, **zfabrikovali genetickými manipulacemi pseudomuže a pseudoženu**. Jako **prototyp** užili **ZVÍŘECÍHO, OPICI PODOBNÉHO TVORA**, aby znovu **uspořádali ženské tělo tak, aby UMOŽŇovalo početí a fyzické narození dítěte přesně stejným způsobem jako u opice podobného tvora**.

Touto změnou se zařídilo několik věcí:

A)

Mohla se budovat **INSTITUTE RODINY a MANŽELSTVÍ**, která by mohla udržovat existenci pseudočlověčenstva, dokud by úplné zničení duchovnosti nedošlo plodného uzrání;

B)

narození každé lidské bytosti s **NEVĚDOMÝM POZNÁNÍM** či s **OHRANIČENÝM VĚDOMÝM POZNÁNÍM** se mohlo stát realitou; bylo nutné, aby lidem **NEBYLA** od prvního okamžiku narození k dispozici žádná vědomá znalost duchovnosti, aby se do nich mohly **VLOŽIT NEDUCHOVNÍ IDEJE**;

C)

nutnost **vybudovat TRADICE A ZVYKY PRO VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVU DĚTÍ** tak, aby se zachovala existence pseudočlověčenstva, což vedlo k rozvoji celkového **VZDĚLÁVACÍHO SYSTÉMU**;

D)

ROZVOJ POCITŮ ZÁVISLOSTI na vnějších činitelích a zevních prostředích jiných lidí a pocitů, že je **TŘEBA SE JIMI ŘÍDIT**;

E)

založení INSTITUCÍ VNĚJŠÍ FYZICKÉ MOCI A KULTUR s pravidly, směrnicemi a předpisy, které se musí dodržovat. To vede nakonec k ustanovení **STÁTŮ a VLÁD**, aby se tato **moc a kultura mohla prosazovat zákony pro tento účel speciálně navrženými.**

Jak lze vidět, **dopad, důsledky a následky** tukového pozměnění lidského reprodukčního procesu jsou **DALEKOSÁHLÉ**.

Vše je zaměřeno pouze k jedinému cíli:

KONEČNÉMU ZNIČENÍ DUCHOVNOSTI.

Vše bez výjimky slouží tomuto účelu.

Hlavní zbraní, kterou produkuje tato změna, je **NAROZENÍ DO VĚDOMÉ NEVĚDOMOSTI**. V takové situaci se **dítě rodí s UZAVŘENÝM** vnitřním duchovním stupněm, **ČÁSTEČNĚ otevřeným** intermediálním stupněm a zcela otevřeným přírodním čili zevním stupněm; je tedy **každý od PRVNÍHO OKAMŽIKU** svého fyzického narození **NUCEN HLEDAT VNĚ** odpovědi na všechny otázky.

ZANEPRÁZDNĚNOST VNĚJŠÍM SVĚTEM SE STÁVÁ NUTNÝM DŮSLEDKEM.

Toto je SKUTEČNOU ZBRANÍ při odrazování lidí od toho, aby uvážili svůj duchovní původ, který je v **nejniternějším** stupni. Narození s **otevřeným** duchovním stupněm by dle své povahy **nemohlo** být zrozením do nevědomosti. Ale zrození s **uzavřeným** duchovním stupněm a **plně otevřeným** přírodním stupněm **MUSÍ** být rozením do nevědomosti, jelikož v **přírodním čili zemím** stupni není **žádné poznání s výjimkou** toho, které **přichází z nejniternějšího čili duchovního stupně**. Tato nevědomost poskytuje **dobry podklad**, do něhož mohou vychovatelé vložit a vkládají **sémě jakékoli volby**.

Jakmile se všechny znalosti **MUSÍ vkládat z VNĚJŠÍHO DOVNITŘ**, a **ne** naopak, **lze vymyslet** veškeré druhy fabrikací, idejí, myšlenek a názorů a vložit je do lidí a jimi jim **promývat** jejich mozky metodickou výukou. Za tím účelem se **zakládají školy a vzdělávací systémy**, v nichž se takový proces stává skutečností. Vyučují se **jen ty ideje**, které jsou **souhlasné s diktátem** dané jednotlivé spornosti, jejími tradicemi, zvyky, pravidly, nařízeními, její kulturou, přijatými náboženskými dogmaty a systémy víry, spolu se vším ostatním, co si každá jednotlivá vláda a zřízení přeje a žádá. Taková situace je **plodnou půdou** pro započetí všech druhů duchovních úchylek a jiných **žádoucích poklesků !!!**

Aby se zajistilo **neustálé** trvání této situace, **VLOŽILI** pseudotvůrci do svého pseudostvoření **animální pocity mateřství, otcovství, lpění na rodině, dětství a všechny**

ostatní zvířecí instinkty, takže jsou lidé lapeni do PASTI VÍRY, že tyto pocity jsou přirozenými a normálními stavy lidského rozpoložení.

VŠECHNY SYSTÉMY, A OBZVLÁŠTĚ VŠECHNY NÁBOŽENSKÉ SYSTÉMY, SE ANGAŽUJÍ VE VTISKOVÁNÍ, VKLÁDÁNÍ, PODPOROVÁNÍ A UDRŽOVÁNÍ TAKOVÝCH IDEJÍ, COŽ ZPŮSOBUJE, ŽE LIDÉ VĚŘÍ TOMU, ŽE TYTO POCITY MAJÍ DUCHOVNÍ HODNOTU.

Ale ze stanoviska duchovního nejsou tyto pocity ani přirozené, ani normální a **NEMAJÍ samy o sobě žádnou duchovní hodnotu**. Toto **NENÍ** způsob života pravých lidí, ale **ŽIVOTNÍ ZPŮSOB ZVÍŘECÍ**. Pseudotvůrci **ZÁMĚRNĚ** připodobnili lidské tvory ke zvířatům, když ze zvířat vzali všechny takové instinkty a vložili je v pozměněné podobě do svého pseudostvoření, to jest do současných lidských tvorů na planetě Zemi.

V pravém duchovním spoluoznačení odráží princip mateřství a otcovství Jednost Nejvyššího a Jeho/Jejího Absolutního tvořivého úsilí, které se přenáší všem sentientním entitám. Mateřství a otcovství má za výsledek produkci nových duchovních idejí, jež se rodí během výměny všech duchovních principů femininity a maskulinity, které se projevuje ve fyzické úrovni sexuálním stykem a orgasmem. V takovém spoluoznačení se jeden stává z Nejvyššího matkou a otcem zvláštních nových duchovních idejí, které probíhají a stávají se nezávislými a svobodnými bytostmi, majícími bytí nadáním od Nejvyššího. **NADĚLENÍ NEJVYŠŠÍHO a Jeho/Její Tvořivé úsilí přenesené a projevené v dětech takto narozených je PRAVOU školou, vzděláním a pocitem sounáležitosti k Jedné rodině, všemu Stvoření Nejvyššího, kdož jest jediným, koho je možno uctívat jako Otce a Matku, a jedinou skutečnou autoritou, oorrávanou ze svobodné vůle a volby.**

Jakákoli jiná situace než tato vede nakonec nevyhnutelně ke ztrátě a závěrečnému zničení **veškeré duchovnosti, tedy i života.**

Avšak takovéto odlišné situace obsahují **zrnka pravdy**. Je třeba mít neustále na paměti, že **pseudotvůrci vždy napodobují pravého Stvořitele**. Používají **tytéž ideje a principy**, jenže ve **zvrácené, překroucené a zmrzačené podobě**. Ideje mateřství/otcovství, výchovy, rodiny, autority atd. jsou v zásadě **duchovními ideami**. Ale **způsoby**, jakými se užívají, interpretují, používají a posilují, jsou **neduchovní, vedoucí k zániku duchovního života**. Pravdou je to, že tyto pojmy reprezentují v **přírodním světě** jisté **duchovní kvality Nejvyššího**, se kterými souvztaží. Avšak ve své zkažené, překroucené a zmrzačené formě slouží k ukazování a výuce **toho**, co **není** skutečnou rodinou, autoritou, výchovou, skutečným otcem a skutečnou matkou a co není skutečnými dětmi.

(10)

Jako **součást** shora popisovaného vzdělávacího rozpoložení **vyvinuli pseudotvůrci CELISTVÝ SYSTÉM FILOSOFIÍ A METAFYZIKY A RŮZNÝCH ZPŮSOBŮ CHÁPÁNÍ STVOŘENÍ** za účelem **VLOŽENÍ PROTIKLADNÝCH IDEJÍ** do lidské mysli, což by je nakonec vedlo k **ZAVRŽENÍ JAKÉKOLI FILOSOFIE**.

Problémem s takovými filosofiemi je, že **nepřístupují přímo k nejnitternějšímu duchovnímu stupni, z něhož by měly takové filosofie vycházet**. Jak se uvádí výše, byl tento stupeň záměrně uzavřen. Přístup k němu je **jen nepřímý - vnějším pozorováním**, to jest z „vně“ do „uvnitř“. Jelikož „vně“ samo v sobě **nemá jednotící princip**, jaký má „uvnitř“, vytvářejí se rozličné pohledy, názory a **ideje**, které jsou založeny na **osobním vycítění, výkladu a chápání původu života**, jeho pravého smyslu, pojetí poznání, struktury vesmíru atd. Takové

náhledy jsou potom **zabudovány** do celků filosofických, metafyzických a epistemologických systémů, kterým se **učí lidé po celém světě**.

Vzhledem k jejich **původu** a **vnějškovosti** jsou vysvětlení, která podávají, odvozena z **této vnějškovosti**, a jsou tudíž **zkreslováním pravé reality**. **Vnějškovost** této situace se tím, že se zaměřují na **niterné věci, nijak nepřekonává**. **Vnější chápání a výklad niterného** bude **vždy zevním** bez ohledu na to, jak se kdo obrací k **niternostem**. Produktem takové situace nemůže být skutečná pravda, ale **jen zkreslení**.

Tato situace je ovšem **záměrně vytvořena pseudotvůrci**, neboť ti si jsou vědomi **nebezpečí**, které představuje filosofie při své povaze zkoumající smysl života, zásady poznávání a všechny ostatní **duchovní a niterné záležitosti**.

Toto je jedním z důvodů, proč **pseudotvůrci pečlivě uzavřeli niterný stupeň** a učinili ho přímo nedostupným. Toto **uzavření NUTÍ filosofii**, aby se stala pouhou **formou HÁDÁNÍ**, které může, nebo nemusí vést k objevu skutečné pravdy.

Tímto uzavřením je do lidské mysli vloženo pochybování o jakémkoli filosofickém závěru. Pochybnosti samy o sobě podkopávají plné přijetí toho, že by jakýkoli závěr či jakákoli situace mohly být nakonec pravdivé. Takové pochybování se zvětšuje tím, že existují mnohé vzájemně si odporující filosofické a metafyzické systémy, které všechny prohlašují, že mají skutečnou pravdu. Ale dvě protikladné **ideje** nemohou být obě pravdivé. Ale která je pravdivá a která nesprávná? Taková otázka může nakonec vést k zavržení obou.

Taková situace může vést a vede k tomu, že se **nebere zřetel na jakékoli filosofické závěry bez ohledu** na to, jak by mohly být pravdivé. A toto je **chytákem pseudotvůrců**: **Vést lidi k pochybování o čemkoliv a o komkoli. Z tohoto rozpoložení pochybností je SNADNĚJŠÍ zařídit zničení duchovnosti**.

(11)

Jiným **pseudotvůrci** pečlivě zaměřeným cílem ke zničení se stal **POJEM ETIKY a MORÁLKY**. Je nutné vybudovat **odlišnou**, neduchovní etiku a morálku a definovat pojmy dobra, pravdy, zla a nepravdy tak, aby se **obraly** o jakýkoli **pravý duchovní význam**. To se provede **zavedením TRADIC a ZVYKŮ s jejich striktními pravidly, zákony, směrnici a předpisy, které určují, co je dobré a co je zlé, co je správné a co není**.

V takových systémech nevyvěrá určení těchto pojmů **z nejniternějšího duchovního stupně** něčí **duchovní potřeby**, ale jen **ze zevně** nucených tradic a zvyků, které udržují stagnující a přežívající pravidla, zákony, požadavky a představy.

Tak **ztrácí** dobro a pravda svůj pravý význam a na to, co přispívá k zachovávání, udržování a podpoře tradic, zvyků a jejich kultur, se pohlíží jako na pravdu a dobro.

V rámci **tohoto pojetí** je dobrem a pravdou vše, co je **příspěvkem zachovávacím status quo**. V takovém zachovávání není **žádný pokrok**, a tedy ani **řádná duchovnost**. Skutečná pravda je vždy **dynamická**, a tudíž **neustále překonává všechny tradice a zvyky**. V dynamické povaze pravdy spočívá její **dobro**. **Cokoliv způsobuje pokrok k vyššímu duchovnímu uvědomění a lepšímu duchovnímu životu, je dobré, a tudíž pravdivé**. **Lepší duchovní život** znamená větší individuální svobodu a nezávislost, větší příležitosti pro sebeuskutečnění a seberealizaci, větší projevení individuálního tvůrčího úsilí, větší ovládání vlastního života a přiblížení se k vlastnímu pravému sebepojetí a obrazu sebe sama. Takový život je vskutku **duchovní**, a tedy skutečně vede k **většímu duchovnímu uvědomění**. Dynamická povaha tohoto procesu je zřejmá. Cokoli tento proces blokuje, je zpátečnické, neetické a nemorální.

V pojetí etiky a morálky pseudočlověčenstva je ale **vše obráceno naruby**. Proto se **pravá morálka a etika** považuje za **nemorální a neetickou**, neboť **podkopává závislost na zvycích a tradicích**. Na takové podkopávání se pohlíží jako na **závažný zásah do zachovávání pseudoživota pseudočlověčenstva**, a tedy se musí jevit jako zlé a nesprávné.

Kvůli **dynamické povaze duchovnosti** není možné nalézt **duchovnost** ve stagnujících podmínkách tradic a zvyků, takže přilnutí k nim je nejrychlejším a nejlepším způsobem ničení jakéhokoli možného **duchovního obrození**.

Dobrym příkladem této pseudomorálky a pseudoetiky je **situace se sexuální výchovou ve školách Spojených států**. Pozitivní a ve své podstatě **duchovní** snaha zavést sexuální výchovu do systému školství je podkopávána a blokována a zavile napadána takzvanou „morální“ většinou. Morální většina je ovšem křížáckým tažením za zachování všeho starého, tradičního, konvenčního a pseudonáboženského, v němž neexistuje žádné řádné pochopení lidské sexuality. Již užití slova „sex“ se považuje za nenormální, neetické a nebezpečné. Příslušníci této morální většiny nechtějí povolit svým dětem, aby poznali skutečná fakta sexuálního života, protože by to zničilo jejich vlastní iluzi o etice a morálce. Pod rouškou morálky vnucují systému přesný opak - zhanobení morálky. Měli by se proto nazývat „**nemorální většinou**“.

Nicméně pokrytectví, zvrácenost, překroucení a zmrzačení pravé morálky a etiky pseudočlověčenstva jsou takové, že **lidé SAMI SEBE považují za vysoce morální a etické**. To je jedním z vážných důsledků lidského duchovního úpadku.

(12)

Pochopení pravé lidské povahy je úhelným kamenem, na kterém se buduje duchovní rozvoj a pokrok člověčenstva. Pokud se dosáhne správného porozumění lidské přirozenosti, dosáhne se porozumění tomu, čím je vůbec pravá **duchovnost**. Takové pochopení je nebezpečím pro plán pseudotvůrců. Jako součást jejich pseudotvůrčích snah v procesu fabrikace pseudolidí bylo nutné **potlačit jakoukoli takovou znalost a podporovat neznalé lidi**, kteří nebudou mít žádné skutečné ponětí o lidské přirozenosti ze svého **niterného** čili **duchovního** zaměření. Uzavřením **niterného stupně**, z něhož by se taková znalost dala bezpečně odvodit, **uzavřeli pseudotvůrci možnost vybudování pravé duchovní psychologie a sociologie**. Namísto toho otevřením **nejzevnějšího** čili **přírodního stupně zfabrikovali základnu**, na níž se rozvíjejí takzvaná vědecká psychologie a společenské vědy. Taková psychologie a takové společenské vědy přehlížejí **většinu duchovních pojmů**, či je vnímají zkresleně, skrze brýle tradic a zvyků. Jelikož se tu klade důraz na pozorování a popis pouze **vnějšího stupně**, pravá lidská podstata uniká jejich úvahám. **Zevní stupeň** sám o sobě **se považuje za přirozenou lidskou podstatu**. Z tohoto stupně se odvozují všechny definice, kategorie, principy a chování. **Zevní stupeň** lidské mysli je rozdělen a uspořádán do mnoha úrovní a rozměrů a **z něho** se postuluje pojetí lidské mysli a lidské osobnosti. Takže se v tomto pojetí **zevní stupeň považuje jak za zprostředkující, tak i za niterný**. Vše je na povrchu. **Nejnižší vrstvy povrchu se považují za nejzazší původce, příčiny, výrazové činitele a determinátory lidského chování a lidské duševnosti**.

Na takovém přístupu jsou vybudovány **psychologické tradice a zvyky**, které **udržují** tento stav věcí. Jakýkoli pokus je porušit či přijmout více, než připouštějí, se odmítá, odsuzuje a zavrhuje. Takové pokusy se považují za znaky dušení choroby nebo aktivní představivosti bez jakéhokoli podkladu v realitě - realita se rovná pozorovatelnému **vnějšímu stupni** lidské mysli.

Taková psychologie není ovšem skutečnou psychologií, protože se vůbec nezabývá pochopením a popisem pravé lidské podstaty a lidského chování, které se z ní odvozuje, jak si to sama o sobě myslí. Zevní stupeň lidské mysli není lidskou podstatou. Zevní stupeň projevující se tělesnými, nervovými a mozkovými funkcemi a k nim souvztažnými dušeními reakcemi je pouze MECHANISMEM, jakým tato podstata působí. Tento mechanismus a jeho reakce není totéž jako lidská podstata. Tato podstata přesahuje ve všech ohledech cokoli, co se představuje v zevním stupni, a cokoli, co představuje tento stupeň sám.

Aby se porozumělo pravé lidské přirozenosti, musí se OTEVŘÍT niterný stupeň. V něm se nachází původ, příčina a determinace jedinečné přirozenosti lidské mysli, která se projevuje v nekonečné rozmanitosti svých nositelů. **Niterný stupeň je duchovním stupněm, ve kterém je Nejvyšší jako ve Svém vlastním.** Z toho důvodu, mají-li kdy psychologie a sociologie řádně pochopit lidskou přirozenost, musí zcela a úplně **zanechat** svých současných praktik a metod a svého dogmatického zabývání se **zevními faktory** a obrátit se k vytvoření nástrojů a metod ke startu z **vnitřku**, z „**nitra**“ **navenek** čili k „**vně**“. Doposud veškeré jejich úsilí kráčelo nesprávným směrem - z „**vně**“ k „**uvnitř**“. Jelikož při tomto obráceném směřování je „**uvnitř**“ uzavřeno, nelze je objevit. To ovšem vede k nevyhnutelnému závěru, že neexistuje žádné „**uvnitř**“. Tudíž žádná **duchovnost** nemá jakoukoli pravou realitu v bytí a pravou lidskou podstatu nelze odvodit z **jakékoli duchovnosti**. Takže **moderní empirická psychologie a společenské vědy** plní v rukách pseudotvůrců správnou roli tím, že neustále **ODVÁDĚJÍ lidi od duchovnosti**. Konec konců je toto jedním z **mnoha** důvodů, proč pseudotvůrci vynutili **uzavření niterného stupně** a uvrhli do slepoty všechny psychologické a sociální vědy.

(13)

Jedním z největších ohrožení pseudotvořivého úsilí pseudotvůrců je **přirozená a normální tendence lidských bytostí ke svobodě a nezávislosti**. Tento sklon se odvozuje z **Absolutní přirozenosti Nejvyššího**, kdož jest **Absolutní svobodou a Nezávislostí**. V ní pravá **duchovnost** prosperuje a postupuje neustále vpřed. Je tedy jednou z hlavních snah pseudotvůrců **podkopat, blokovat a omezit tuto svobodu a nezávislost jakýmkoli prostředky**. Jako součást této snahy je **UKRADENA idea z organizační struktury duchovního světa. Je to idea vlády**. Účel, obsah a funkce takové **ideje** jsou ovšem zvráceny, překrouceny a zmrzačeny. Ať v **takové podobě** je tato **idea** vložena do **uspořádání pseudočlověčenstva**.

Jsou vybudovány **tradice, zvyky a kultury**. Do nich jsou vloženy jejich **různé výklady a chápání**. Takové odlišnosti vedou k vytváření **politických stran, vládnoucích byrokracií, různých politických států, systémů a dalších jiných věcí**. Každá z nich vytváří **své vlastní chápání a interpretování tradic a zvyků**. Aby se **zajistila bezpečnost a zachování těchto systémů**, jsou **sepsány zákony na jejich ochranu a počíná existovat celý soudní systém**, aby interpretoval tyto zákony. Jakmile jsou zákony sepsány a interpretují se, je nutné je **prosadit**. To vede k **založení institucí prosazujících právo, policejních systémů a systémů vězení**, kde se zadržují ti, co **takzvaně porušili zákon**.

V nejzazším smyslu tyto **instituce a policie slouží jen jedinému účelu - zachování a ochraně samotného systému**. Bez ohledu na politické výklady tohoto systému se všechny jeho tradice a zvyky bedlivě střeží a brání.

Kvůli tomuto jejich utilitárnímu účelu **nemá žádný systém vůbec žádný duchovní zřetel**. Takový zřetel se velmi často využívá k posílení vlády samotného systému. Takovéto složité, komplexní a komplikované systémy potlačují, zatlačují a omezují vše nové, odlišné a mající dopad na systém. Věří se, že mají legitimní právo tak konat, neboť nejvyšším cílem života je zachování systému samotného. Takové uspořádání je **krásným nástrojem zničení**, nebo přinejmenším **omezení jakékoli lidské svobody a nezávislosti tím, že se lidé učiní**

závislími, aby mohli přežít. Tím, že se jim **nedá** žádná volba než **poslouchat systém** (chtějí-li blahobyť), **odebírá** se lidským bytostem jejich nejcennější hodnota - **právo na svobodu a nezávislost** na jakémkoli systému. Taková **závislost** samozřejmě **blokuje duchovní rozvoj a pokrok.** A ta je to, čeho **pseudotvůrci** chtěli dosáhnout.

(14)

Místo a pozice pseudočlověčenstva v **nejzevnější úrovni a nejzevnějším stupni hmoty** a uzavření **nejniternějšího duchovního stupně** vede k nutnosti **vysvětlovat všechny události na základě jejich zevního projevu.** Proto je v těchto společnostech tendence rozvíjet **velmi zvláštní postoj k přírodním vědám.**

V temných dobách, kdy panovala zatemněnost, dogmatismus a fanatismus **vnějšího** padělaného náboženství, bylo zakázáno a trestalo se jakékoli vědecké zkoumání, které by vedlo ke zpochybnění zavedených dogmat. Odtud pocházela tendence těchto věků upálit každého, kdo přišel s něčím novým a odlišným. **PODPOROVALY se JEN ty vědy, které potvrzovaly zavedená dogmata.**

Na straně drahé jsou závěry učiněné v moderní době **přírodovědci** jako výsledek jejich zkoumání a experimentování na úrovni **zevního stupně** - to jest na úrovni všech **přírodních zákonů a událostí** - mnohými považovány za **nejzazší pravdu a skutečnost.** Taková pozice vede k rozvoji zvláštních vědeckých tradic a konvencí, což potom **omezuje přírodní vědy** v jejich progresivním rozvoji. V tomto smyslu **není žádného rozdílu** mezi vědeckým vysvětlením světa a vysvětlením pseudoduchovním. Obě jsou založena na **tradicích a zvycích.**

Tradice a zvyky všech přírodních věd spočívají v zabývání se vnějším světem a jeho rozmanitými prvky v jejich rozmanitých kombinacích a formách. Z toho pak **plyne sklon vysvětlovat Vesmír a život pojmy a fenomény hmoty a jejími mechanickými, fyzikálními, chemickými, biologickými a matematickými zákony.**

Taková vysvětlení se vztahují k **nejzazší úrovni**, kde **neexistuje ani skutečný život, ani skutečné zákony samy o sobě.** Jelikož někdo, kdo je zcela **zevním**, nemůže v těchto událostech a jevech samotných rozeznat žádnou **duchovnost**, vede ho to k popření existence **duchovnosti** vůbec.

Pravý duchovní účel přírodních věd by měl být ve **zkoumání souvztažností všech přírodních událostí a jevů s duchovní říší a toho, JAK takové souvztažnosti mohou plně vysvětlit pravou povahu Stvoření a života ve všech jeho úrovních, dimenzích a stupních.**

Ale takový účel vědeckého zkoumání je pro **pseudotvůrce nemyslitelný**, neboť by všechny vědce neustále přiváděl k **větší a větší duchovnosti.** A to je ve skutečnosti **pravá duchovní hodnota všech přírodních věd.** Taková situace je **nežádoucí a nelze ji tolerovat**, a tudíž si **vynucuje změnu v přístupu a metodě.** Ta se provedla **uzavřením duchovního stupně a oddělením planety Země od jiných zdrojů poznání,** než je pozorování přírodních jevů, a **vložení ideje** do lidské mysli, že **jedinou vnímatelnou realitou je realita vnějšího světa,** který je jediným zdrojem původu, vytváření a udržování života.

Toto je **velkým napálením vědy**, které se udržuje a vyživuje tradičním a konvenčním přístupem užívaným přírodovědci. Toto **napálení se odráží v DEFINICI toho, čím je vůbec pravá věda.** Obsah takové definice je **postaven na ZEVNÍM POTVRZOVÁNÍ platnosti pozorovatelných jevů SMYSLOVÝMI PROSTŘEDKY.** Jelikož smyslové nástroje jsou ze **zevního stupně**, nemohou detekovat **nic víc**, než co se objeví v **tomto stupni.** A jelikož se **niterný stupeň udržuje uzavřený a nedostupný přímým a smyslovým prostředkům,** jeho

existence se buď **zpochybňuje**, či zcela **popírá**. Na základě těchto samovnučených omezení jsou u přírodovědců možné jen **zcela nesprávné a zkreslené závěry ohledně života, vesmíru a všech jejich jevů a struktur**.

(15)

To, že je pseudočlověčenstvo **zanepřázdněno vnějšími hodnotami**, zakládá **podivný a paradoxní postoj k otázce lidského života a smrti**. Na jedné straně - jelikož se přikládá malá či žádná hodnota **niterným a vsutku duchovním záležitostem**, které ustanovují **život** - má lidský život sám o sobě malý význam. Může se takto snadno zasvětit zachovávaní, udržování a podporování monstrózních tradic, zvyků, kultur a všech jejich systémů. Důležitou věcí zde **není lidský život jedince, ale obrana systémů**, které se považují za to, co obecně daruje, podporuje a udržuje život. Tento abstraktní život systému se pokládá na piedestal, a uctívá se ve formě mnoha miliard obětí lidských individuálních životů, což se oslavuje a obdivuje. Pustošivé války a činy násilí a agresí, které zabíjejí lidi jako mouchy, jsou příkladem takového postoje.

Na straně druhé - jelikož se život odvozuje **z přírody a fyzického těla** a má jejich vlastnosti - **lidé na životě v těle zoufale LPÍ a rozvíjejí značné obavy ze smrti velmi se snažíce podporovat, rozšiřovat a zachovávat tento život za každou cenu**. Nechtějí připustit, že v těle ani v přírodě není žádný pravý **život**, ani to, že je to pouze přítomnost života v nich prostřednictvím **nejniternějšího stupně**, v němž je **Nejvyšší**. Tudíž je pro ně skutečně nemožné věřit, že eliminací těla a hmoty se neeliminuje individuální **život**, neboť je zcela, úplně a **absolutně** nezávislý na **jakémkoli přírodním fenoménu hmoty a jejích prvků**. Skutečný život je **život duchovní** a nemůže být zničen.

Takové ideje jsou pro **pseudotvůrce nežádoucí a nesnesitelné**. Proto **vložili** do lidských myslí tento **paradoxní postoj k životu**, omezující jeho význam na **abstraktní život systému** a na **závislost na fyzickém těle a hmotě**. Zaneprázdnění takovými pseudoživotem je bezpečným způsobem, jak udržovat lidi mimo **pravou duchovnost**.

Jiné zkreslení důrazně vštípené v lidskou mysl přichází skrze **náboženské ohavnosti** diktující lidem **zvláštní způsob života, který musí vést, aby si zasloužili vstup do nejasného věčného života**. Není zformulováno žádné detailní pojetí podstaty věčného života. Jelikož jsou tyto **diktáty založeny na strachu, pocitech viny, trestech a záměrném zatemňování stylu věčného života**, lidé se stále více obávají umírání a **pravého života a lpí stále tvrdšíjněji na fyzickém životě svých těl**. Při pohledu na tuto skutečnost jsou tyto náboženské ohavnosti ve svém nejzazším smyslu **stejně** materialistické, zvrácené a nebezpečné jako všechny ostatní. Neexistuje v nich **nic** skutečně **duchovně hodnotného**. **Jediným zrnkem pravdy** dostupným v těchto pojetích je předpoklad či doufání, že **je tu jakýsi druh života po smrti**. Vysvětlení, výklady a chápání toho, jak takový život funguje a jak se dosahuje, jsou ale úplně zkresleny, zvráceny a zmrzačeny, což vede k ustanovení pomníků o tom, co není pravým věčným **duchovním životem**.

(16)

Životní styl pseudočlověčenstva se točí okolo následování, podporování a udržování tradic, zvuků a kulturních obyčejů. Cokoli nové se přijímá zdráhavě, pomalu a s nedůvěrou a trvá dlouho, než se to absorbuje. Jakmile se to přijme, stane se to částí těchto tradic a zvyklostí a ztrácí to svůj pokrokový prvek. V každém novém kroku se původní pojem individuality a individuálních odlišností pozměňuje, zkresluje a je zvrácen. Tradice, zvyky a kultury vedou ke stereotypnímu rozvoji osoby, od které se očekává, že bude myslet, cítit, chtít, jednat, fungovat a chovat se jistými způsoby, které tento stereotyp předpisuje.

V tomto smyslu je **individualita nahrazena hraním rolí, konformitou a uniformitou**. Jakékoli odchylky od těchto požadavků a nároky se považují za nežádoucí, nenormální, patologické a nebezpečné, a proto se musí jejich projevu kontrolovat, blokovat a potlačovat.

Lidé, kteří jsou dle ustanovených standardů odlišní, neobvyklí a nekonformní, se, považují za podivné, individualistické a za negativní jev v životě takové společnosti. Cokoli je **odlišné** od těchto standardů a stereotypů, **je výpadem proti** samému životu těchto tradic a zvyklostí, na nichž je postaveno pseudočlověčenstvo.

Proto jsou jak individualita, tak i individuální odchylky potichu a šikovně potlačeny, zatlačeny a odrazuje se od nich všemi přímými i nepřímými prostředky. Projevování a fungování individuality a individuálních odlišností je pro **pseudotvůrce nesnesitelné**, protože to vede k objevení **pravých duchovních principů**, které jsou za tím. **Absolutní tvořivá snaha Nejvyššího se projevuje nekonečnou rozmanitostí a nekonečným počtem jedinečných individuů a jejich individuálních odchylek, jejichž celkový souhrnný součet se stává podkladem, na kterém je možné a dosažitelné Absolutní sdílení absolutních principů Nejvyššího a na kterém toto sdílení nastává.** Pravá duchovnost se tudíž zakládá na takové individualitě a na těchto individuálních odlišnostech.

Aby se podkopala a snížila důležitost tohoto pojetí, museli pseudotvůrci vést své pseudostvoření ve formě pseudočlověčenstva k budování všech typů sociálních, kulturních, náboženských i jiných zvyků a tradic, které by svými požadavky na konformitu blokovaly rozvíjení, projevování a fungování takové individuality, bránily mu a odrazovaly od něho. Jakmile v tomto podniku uspěli, otevřela se cesta k nižší a nižší duchovnosti, až nezůstalo z duchovnosti nic, nebo jen málo. Monstróznost zvyklostí a tradic se snaží rozsápat individualitu se zuřivostí neustále hladové šelmy.

(17)

V takovém rozpoložení a při takových tendencích je nutné, aby se **přesně určila základna, na níž by se odehrávaly LIDSKÉ VZTAHY**. Takové vztahy **NENÍ** dovoleno budovat na individuálních podobnostech, což vede k většímu duchovnímu uvědomění, ale na zevních vymoženostech a požadavcích. Jelikož je pseudočlověčenstvo obráceno **ZEVNĚ** k povrchu nejzevnějšího stupně bytí, jsou všechny jeho hodnoty založeny a posuzují se na tomto povrchu. Lidské vztahy nejsou žádnou výjimkou z tohoto pravidla. Jsou určovány **VNĚJŠÍM ZPŮSOBEM** vnucenými zvyky, tradicemi a kulturami a jejich pravidly, směrnicemi a nařízeními. Jsou založeny **STEREOTYPY** těchto vztahů, dle nichž jsou všichni a každý nuceni utvářet své vztahy. Jsou tu určité požadavky, projekce, očekávání, rituály i slavnosti, které určují a diktuji formu, postup, obsah a ustanovení těchto vztahů.

V takové situaci počínají lidé hodnotit své vztahy **NE** na niterném duchovním základě, ale dle zevních, materiálních, společenských a politických výdobytků jednotlivců, které zapadají do očekávaných standardů. To vede k **ROZVRSTVOVÁNÍ LIDÍ**, což **ROZDĚLUJE SPOLEČNOST** do rozmanitých skupin, tříd a stran, které si zformulují svá vlastní pravidla, nařízení, směrnice, tradice a zvyky, a očekává se, že příslušník té které třídy se podle nich bude chovat a bude u nich setrvávat. Jelikož je tato diferenciací **VNUCENA ZEVNÍMI HODNOTAMI** materiální, společenské a politické pozice, vede k ustanovení **VÝLUČNOSTI** dle vlastní pozice a role, což pak vede k **MOCI a PANOVÁNÍ**. To je vhodnou půdou pro **ZNIČENÍ VEŠKERÉ duchovnosti**.

V takovém uspořádání se **rozvíjejí nepřátelské, nenávistné a paranoidní pocity jedné skupiny či třídy vůči druhé a neustále se rozdmýchávají boje o dominantní postavení**. Tyto skupiny a třídy počínají bojovat za svá **TAKZVANÁ PRÁVA** a za to, aby vládly jejich vlastní pevné tradice, zvyky a životní styly, které se ve své podstatě a formě

vůbec neodlišují od jakýchkoliv jiných, patřících jiným takzvaným privilegovaným skupinám. To, co se pro ně stává veskrze důležitým, NENÍ záležitost obsahu, ale věc zevní pozice a moci. Privilegované skupiny dneška se mohou zítra stát utlačovanými a obráceně. Jedná se jen o výměnu pozic, ale NE o záměnu pravých hodnot. Potlačené třídy, jakmile se stanou privilegovanými, převezmou a přijmou tyto hodnoty a udržují je stejně účinně a soustavně jako předešlé vládnoucí třídy.

Na takovýchto základech jsou tedy vybudovány lidské vztahy v člověčenstvu. Toto je **záměrným výtvorem pseudotvůrců**, aby se právě **duchovní hodnoty - láska, tolerance, porozumění, spolupráce, trpělivost, ohled, přijímání a svoboda volby** - mohly **zadusit** a nahradil **svými opaky - nenávistí, intolerancí, úmyslným nedorozuměním, nespolupracováním, bezohledností, netrpělivostí, odvrhováním a otroctvím konformitě, tradicím a zvykům, které NIČÍ duchovnost.**

(18)

V tomto uspořádání musí nakonec vše směřovat k jednomu účelu: **Udržovat a podporovat systémy pseudočlověčenstva a pokračovat v jejich zachovávání a růstu, aby mohly nejen přežít, ale se i rozšiřovat, jak se doufá, navěky.**

Aby se dosáhlo tohoto cíle, je **iniciován postupný rozvoj TECHNOLOGIÍ**. Technologie je v tomto spoľuo značení užila jako **nástroj důkazu** všem členům pseudočlověčenstva, že jejich účelem je **neustálé zdokonalování podmínek jejich života**. Technologie se **zabývají vnějšími jevy a jejich praktickým využitím**; nicméně zdokonalování životních podmínek je **OMEZENO** jen na **přírodní a fyzický blahobyt**. Lidé jsou **otroky idej, myšlenek, tužeb a sklonů mít větší a větší fyzické a materiální výdobytky, které samy v sobě a o sobě nemají žádnou duchovní hodnotu**. V tomto ohledu se **tyto výdobytky stávají ÚČELEM** lidského života; odvracejíce tak lidi od duchovnosti.

PRAVÝM ÚČELEM TECHNOLOGIÍ má být důraz na to, aby se fyzický život učinil pohodlnějším a odstranily se materiální starosti a obavy o fyzické přežití. Pak by se mohlo strávit **VÍCE ČASU** zkoumáním duchovních hodnot a věnovalo by se větší úsilí duchovnímu, duševnímu a emočnímu růstu, zlepšování a pokroku.

V této konotaci **slouží technologie nejzazšímu duchovnímu účelu a pomáhají lidem, aby byli více duchovními, a tedy více samými sebou.**

Taková konotace technologií je pro pseudotvůrce nepřijatelná. Využití technologií je zvráceno, pokaženo a deformováno. Využívají se k zotročení lidí závislostí na materiálních, světských a pozemských věcech a na obranu lidských systémů tradic a zvyků. Jelikož se v ustanovených státech tato obrana považuje za největší dobrodiní a hodnotu lidského života, technologie se využívají k produkci **NIČIVÝCH ZBRANÍ**, které zlikvidují cokoli a kohokoli oponujícího tomuto systému a ohromujícího jej. Z toho vyplývá nevyhnutelný výsledek, že **HLAVNÍ VYUŽITÍ TECHNOLOGIÍ JE ZA ÚČELEM DESTRUKCE.**

Ale takové využití technologií z nich **odstraňuje jakoukoli duchovní konotaci**. Lidé k nim započnou rozvíjet vztahy **lásky** a **nenávisti**. Na jedné straně milují jejich výdobytky, neboť jim poskytují mnohé **fyzické vymoženosti jejich prostředí a přírody**, kterých si **cení** a stávají se na nich **závislými**. Na druhé straně je **nenávidí**, neboť se mohou stát **prostředky jejich zničení**. Takovýto vztah anuluje vždy více schopnost vidět velkou potenciální **duchovní hodnotu**, kterou technologie mají.

Udržují se, podporují a napájejí **politické spory o využití technologií**, aby se z nich nemohla vyzískat žádná **duchovní hodnota**. To platí obzvláště ohledně vývoje **nukleárních zbraní, mírového využití atomové energie a kosmických letů**.

Důsledky, dopad a konsekvence nukleární technologie a vesmírných letů mohou být ohromné jak v **pozitivním**, tak i **negativním směru**. Pozitivní důsledky jsou **duchovní**. Mohly by na jedné straně vést člověčenstvo k uvědomění si existence **čisté energie**, jejíž zdroj je **nehmotný**; nebo by to na druhé straně mohlo vést k **objevu takového vesmíru a jeho obyvatel, který by daleko předčil jakékoli fyzikální vysvětlení**. Takové užití jaderné technologie a vesmírných letů **pseudotvůrci maří**, protože by nakonec mohlo lidi přivést **mnoha cestami zpět k duchovnosti**. Proto se zdůrazňují a využívají jejich **negativní aspekty**, které jsou protikladné **všemu duchovnímu - nebezpečná radiace, hromadné ničení a anihilace, zamoření, vojenské a jiné podobné využití**.

Z toho lze vidět, jak je možné využít pojetí čehokoli pro zkoumání, podporu, rozvoj a aktualizaci buď **duchovnosti**, nebo **neduchovnosti**. V životním stylu pseudočlověčenstva je vše zaměřeno - kvůli tomu, že jeho účelem byl na počátku **podvod - ke zničení duchovnosti a umělému udržování neduchovnosti**. Je řečeno „umělé udržování“. Je to proto, že neduchovnost či deformovaná **duchovnost nemá sama o sobě život**. Jejím přirozeným osudem je **vymřít**. Je schopna přežít jen díky tomuto **umělému udržování**. Je napájena z **pravých duchovních principů** užívajíc je způsobem zkresleným, zvráceným a zmrzačeným.

(19)

Aby se příslušníci pseudočlověčenstva drželi v závislosti na svém systému a uvázání k materiálním, světským a pozemským věcem, byly vyvinuty zvláštní zvyky, tradice i kultury, které určují jeho **ekonomickou strukturu**. V tomto spouzdnačení **ekonomika společnosti slouží tomu, aby se udržovaly, zachovávaly a podporovaly všechny zvyklosti a tradice, kterými jsou lidé zotročeni**. Rozvíjí se z nich životní styl, který vede k tomu, že se každý potřebuje podporovat hmotně a společensky. Je vyvinut a založen systém zaměstnání, platů, peněžních standardů a daní, aby se lidé neustále udržovali **UVÁZÁNÍ** k tomuto stylu života, který utváří základnu pseudočlověčenstva.

Jsou zfabrikovány zevní, hmotné, PRESTIŽNÍ POZICE, aby se lidé udržovali ZAMĚSTNÁNÍ událostmi nejzevnějšího stupně a všemi druhy ATRAKCÍ, které jsou z noho UMĚLE VYVINUTY. Pozice založené na VLASTNICTVÍ ZEVNÍCH STATKŮ, MAJETKU a PENĚŽ se stávají jednou z nejdůležitějších potřeb. Dle ní se vše hodnotí a určuje. Vše se kroutí kolem tohoto vlastnictví a prostředků, jak mít ještě více. Takový postoj vede lidi k menší a menší duchovnosti, až se stane nejméně důležitou hodnotou lidského života.

Složitost, zamotanost a neprůhlednost ekonomických systémů přispívá k **NESTABILITĚ lidských systémů**. To pak vede k **větším potřebám a tužbám mít více těchto statků jako prostředků ochrany proti této nestabilitě**. Nenasytnost, pomíjivost a nestabilita materiálních hodnot spolu s přemírou institucí a vlád vede k **neustálým inflačním sklonům**, které udržují toto snažení - mít více a lepšího, aby se potřela inflace. Takové snažení vede všemi svými faktory právě k opaku, větší inflaci a větší nestabilitě. Jestliže se **duchovní hodnoty** nahradí materiálními, nelze nikdy zajistit jakoukoli stabilitu života, protože v **přírodním čili nejzevnějším stupni NENÍ NIC STABILNÍ**. Je třeba si pamatovat, že **stabilita nejzevnějšího stupně se udržuje přítomností svých duchovních principů**. Bez ní by se **nejzevnější stupeň** rozpadl zhroucením na sebe sama a pohlcením sebe sama. Když se z něho odstraní **princip stability**, nemůže v něm zůstat **nic** stabilního. Proto je důležité si uvědomit, že **všechny systémy vnějších čili nejzevnějších stupňů mohou jen ZASTUPOVAT duchovní manifestaci, která je vnitřní čili „uvnitř“**. Pokud slouží

TOMUTO ÚČELU, jsou užitečné, stabilní a hodnotné. V této službě spočívá jejich duchovnost. Avšak jakmile se stanou SAMY O SOBĚ ÚČELEM, ZTRÁCEJÍ svou duchovní hodnotu a stanou se destruktivní, negativní silou, která nakonec vede k ZÁNIKU veškeré stability a duchovnosti.

Takový negativní stav je **přesně to, co pseudotvůrci CHTĚJÍ**. Proto vložili do pseudolidí **postoj**, který by je vedl k tomu, aby **kladli své priority do zevních, materiálních, pozemských a světských věcí**, které samy o sobě a ze sebe nemají žádnou hodnotu. Jelikož je konečným cílem a účelem pseudotvůrců, aby zničili veškeré Stvoření **Nejvyššího**, vedou všechny systémy, které vyvinulo pseudočlověčenstvo, ve svém konečném použití k **ničení**.

Ekonomika není v této souvislosti výjimkou. **EKONOMICKÁ NESTABILITA** může mít **zničující ničící dopad na lidský život**. Jsou postiženy všechny jednotlivosti života na všech úrovních.

Aby se situace ještě **více zkomplikovala** a aby se dovedlo k **urychlené sebedestrukci**, je rozvinut **zamotaný, složitý a rozporuplný SYSTÉM ZDANĚNÍ VÝDĚLKŮ a MAJETKU LIDÍ**. Daně jsou stanoveny samozřejmě **pod ROUŠKOU podpory systému**, o němž se předpokládá, že ochraňuje život a bezpečnost svých příslušníků. **Co se ve skutečnosti zde ochraňuje, NENÍ život a bezpečnost lidí, ale ohavné UDRŽOVÁNÍ SYSTÉMU samotného jeho tradicemi a zvyky a skrze ně. Zdanění slouží k ZOTROČENÍ LIDÍ systémem.** Proto se vyvíjejí **početné ZÁKONY, PRAVIDLA, SMĚRNICE a PŘEDPISY**, které **stanovují a omezují lidské výděvky a majetky a potlačují jejich produktivní stimuly**.

Tyto stimuly mají **hlubokou duchovní souvztažnost**, což je pro **pseudotvůrce nebezpečné**. Produktivní pohnutky lidí jsou **odrazem souvztažných duchovních tvůrčích popudů, které jsou principem duchovního života**. Když lidé vidí výsledky takových pohnutek, **jsou dle duchovního zákona POHNUTKY samy odměnou bez ohledu na jejich materiální důsledky**. Počne se vidět velká možnost a užitečnost těchto pohnutek pro obecné blaho. Takové úvahy jsou **čistě duchovní** a mohou vést k **objevu duchovních principů**. To je ovšem pro **pseudotvůrce nebezpečná situace**. Proto se **institucionalizují vyšší, složitější a mnohonásobné systémy zdanění, aby se lidé neustále udržovali ZANEPRÁZDNĚNÍ svými finančními potřebami a aby se PŘEDEŠLO rozvoji skutečně produktivních pohnutek**. V tomto systému jsou **dovoleny odpočty ve formě investic, ale ty jsou povoleny ve své podstatě a formě jen proto, že tyto investice jsou INVESTICEMI DO SYSTÉMU**, a slouží tudíž k **udržování a podporování systému samotného**.

Ale toto povolení taktéž slouží jinému účelu: **Vést lidi k PODVODŮM, KRÁČENÍ DANÍ a ke KRIMINÁLNÍM ČINŮM, které se používají, aby se buď vyhnulo zdanění, nebo předstíraly fiktivní odpočty**. Takové praktiky ovšem **SLOUŽÍ cíli pseudotvůrců. ZABÍJEJÍ SE TAK DVĚ MOUCHY JEDNOU RANOU**. Odpočty kvůli investicím a zaměstnání podporují, udržují a zachovávají **život systému**. Účelem systému je ovšem v jeho nejzazším smyslu **ZNIČENÍ jakékoli duchovnosti a veškerého stvoření pravého Stvořitele**. A **pohnutky** ke kráčení, podvodům a porušování zákonů přispívají k **odvracení lidí od duchovnosti**. Stávají se tak nečestnými. **NEUSTÁLE SE CÍTÍ NEČESTNÝMI A VINNÝMI**. V nečestnosti a pocitu viny **není zřejmě žádná duchovnost**.

*Poznámka zpracovatele: Tyto **negativní myšlenky a pohnutky lidí** jsou **HRUBOVIBRAČNÍMI** – což znamená, že **takto** myslící lidé si **NEMOHOU zvýšit vibrace** – a tím jsou **DOBŘE ovládanými loutkami** negativního stavu. Patří tam i **pocit nečestnosti a viny** – také **hrubovibrační energie**.*

Ale v těchto ekonomických systémech a zdanění jsou **zrnka pravdy**. Jedním je **vzájemná podpora a sdílení něčích vymožeností s druhými prostřednictvím jejich materiálního projevu**. Když se někdo účastní budování společnosti, může to sloužit **duchovnímu účelu**: **Poskytnout více možných příležitostí, vytvářet nejlepší možné prostředí pro všechny a pro individuální sebeaktualizaci a seberealizaci a pro uskutečnění celkového tvůrčího úsilí individua v jeho jedinečném projevu a jeho pohnutkách sloužit nakonec všeobecnému blahu a užitku pro všechny**. V této konotaci je **správné a řádné** přispívat takovému systému **částí svých příjmů**, protože **zařizuje takové možnosti a takové prostředí**. Čímkoli někdo v tomto ohledu přispívá systému, je to jeho **nejzazší investicí do jeho vlastní tvořivosti a produktivity**, jejíž návratnost má formu takové podpory. Vzájemný prospěch takového uspořádání je zřejmý. To je **pravá duchovní souvislost** této situace. Jakékoli **jiné** úvahy jsou reakční, potlačující a ničící lidské pohnutky a tvořivá úsilí.

Z předcházejícího výkladu vyvstává otázka: **Co je z duchovního hlediska ROZUMNOU velikostí příspěvku do systému ve formě daní ?** Odpověď je jednoduchá a nalézá se v souvztažných **duchovních faktorech** čísel a jejich kvalit:

DESET PROCENT (10 %) STEJNÉ, VŠEOBECNÉ DANĚ JEN ZE SKUTEČNÉ CELKOVÉ VÝŠE VÝDĚLKU - TO JE DUCHOVNĚ, A TEDY I EKONOMICKY SPRÁVNÁ VELIKOST.

(Historický a hovorový název DESÁTKY – pozn. zpracovatele.)

Takové **rovné, všeobecné zdanění vylučuje jakékoli odpočty a vícenásobné zdanění**. Vydělá-li někdo jeden dolar či miliardu dolarů, je **duchovně** povinován sdílet **deset procent** svého výdělku se systémem, což slouží tomu, aby se u každého zajistily **stimuly a tvořivost**. Takový podíl se však musí omezovat jen na **celkový skutečný výdělek**, jinak vyvstanou pocity nespravedlnosti, potlačování a nátlaku.

Jeden z **duchovních významů desítky** souvztaží s **duchovním principem sdílení**. Každý jednotlivec sdílí tu dávku, která představuje celek té jeho skutečnosti, ve které sídlí **Nejvyšší**. **Číslo deset je PŘÍMOČAROU odvozeninou čísla JEDNA**. Znamená to, že **je pouze jedno a pouze Jeden, z něhož vše je a existuje**. Tento **Jeden** se má **sdílet**. Jakékoli **jiné číslo** by **porušovalo tento princip souvztažnosti a vedlo by k deformaci, zvrácení a zmrzačení duchovní pravdy**. To by vedlo k **velké nerovnováze** celého systému a výsledkem toho by bylo **zničení duchovnosti**. **VÍCE jak deset procent by vedlo k duchovnímu závěru, že je zde VÍCE jak Jeden, a MÉNĚ jak deset procent by znamenalo, že tu NENÍ NIKOHO, kdo by se sdílel se vším ostatním**.

Pseudotvůrci ovšem **znají význam desítky**, a proto vložili do pseudolidských systémů potřebu **porušovat tento princip**. Jeho porušování vede k důsledkům na **všech** úrovních a funkcích systémů lidských tvorů včetně ekonomiky a zdaňování.

Z duchovního hlediska je správné, že není žádné jiné zdanění než zdanění SKUTEČNÉHO CELKOVÉHO PŘÍJMU; v jiném případě jsou výsledkem podvádění, úniky, krácení a kriminální činy, které ničí **životy a duchovnost** lidí.

Zlořádnost, zmatečnost, složitost, směšnost a bláhovost takového zdanění je typická v systémech, které **existují ve Spojených státech a v Evropě**. Jsou to **MNOHONÁSOBNÉ SYSTÉMY**, kde se **ZDAŇUJÍ VŽDY PŘÍJMY JAKO ÚSPORY, DARY A DĚDICTVÍ, KTERÉ JIŽ, BYLY ZDANĚNY TEHDY, KDY BYLY VYDĚLÁNY**. Nespravedlnost a nebezpečí takového zdanění lze ilustrovat mnoha příklady životního stylu v těchto zemích. Hrůzu nahánějící **syndikáty** a **organizovaný zločin** v těchto systémech jen **kvetou**. Situace není o **nic lepší** v jiných zemích nebo v komunistickém bloku. **V komunistickém bloku si VLÁDA**

prostě VEZME OD LIDÍ TOLIK, KOLIK POTŘEBUJE, BEZ ohledu na potřebu investic či na cokoli jiné.

Taková je situace v jakémkoli systému, který se vybuduje na jakýchkoli jiných hodnotách než **duchovních**. Toto je jedním z **následků a důsledků lidského duchovního úpadku zahájeného a projevovaného pseudotvůrci**.

(20)

Tvořivé podnikání lidských bytostí je **těžké** potlačit či utlumit. Je to sám **princip života** a má **čistě duchovní spoluoznačení**. **Potřeba tvořit odráží ve své esenci a substanci věčnou přítomnost Nejvyššího, který je Absolutní tvořivostí o Sobě**. Slovo „tvořivost“ implikuje **stav pokroku**. Cokoli se vyvíjející či progresivní vede k **větší duchovnosti**. Jeden z mnoha způsobů tvůrčího snažení lidských bytostí nalézá své vyjádření v **tvořivých a výkonných uměních, jako jsou literatura, poezie, hudba, malířství, sochařství, keramika atd.** Ta všechna odrážejí **lidskou touhu po sebevyjádření a sdílení se**. Tato potřeba vyvěrá z **čistě duchovních principů nejniternějšího stupně**.

To je ovšem **nebezpečí**, které je vrozené **plánu pseudotvůrců**, neboť lidé okolo umění jsou nejtvrdohlavější při odmítání a potlačování tradic a zvyků v lidských systémech, které utlumují **duchovnost**.

Jak se již uvedlo, **pravé tvořivé úsilí má původ v nejniternějším stupni**. Proto je při jeho uzavření možné vložit do lidské mysli **zkreslený, zvrácený a zmrzačený náhled** ve vztahu k pojetí umění, zábavy a sportu. V tomto pohledu jsou ohniskem **zevní hodnoty**. Jelikož se **vnější, fyzický, tělesný stupeň** považuje za původce, nositele a podporovatele lidského života, všechny odpovědi na otázky života se **musí nalézt v tomto stupni**, ve kterém se **na duchovnost** pohlíží **zkresleně, deformovaně a zmrzačeně**. Jakýkoli pokus přesáhnout tento pohled se zavrhuje a v některých zemích, obzvláště komunistických, lidé, kteří vyjádří názor **odlišný** od tradičního a navykého v tomto systému, jsou **uvrženi do vězení** či se **považují za šílené** a **jsou uzavřeni v zařízeních pro duševně nemocné**, kde se je s **pomocí drog a vymývání mozku** snaží přimět, aby **AKCEPTOVALI stagnující hodnoty systému**.

Ale i v těchto tak netradičních a nekonvenčních přístupech, jaké lze shledat v umění, je sklon zakládat tradice a zvyky a vytvářet kultury, ke kterým se **každý obrací pro odpověď**. To je nevyhnutelný **následek UZAVŘENÍ nejniternějšího duchovního stupně**. Taková umění jsou nucena se zabývat **vnějšími formami a vyjádřeními života**, ve kterých pravý život **neexistuje**. **Duchovní konotace** takového života je tímto pohledem buď **zkreslena**, nebo se **zcela popírá**. Poezie, malířství, hudba, literatura, sochařství atd. slouží **kultu oslavování života, který může vznikat jen v hmotě a jejich elementech**. Pokud se uvažuje o **duchovním aspektu**, což je časté, ten se odvozuje z tradičních, konvenčních a kulturních přístupů. V tomto smyslu slouží **umění paradoxně stále více než cokoli jiného k udržování, zachovávání a podpoře života tradic, zvyků a kultur**. Umělci je budují, vkládají do nich život a udržují je **úctou ke starému a vytvářením nového z tohoto starého**. V tomto „novém“ jsou ovšem **ZACHOVÁNY všechny koncepty staré**, neboť „nové“ zdůrazňuje **STÁLE VÍCE zevní hodnoty života**, jak se projevují pod povrchem. **Problémem s tím „novým“ je, že považuje to, co je pod povrchem vnějších věcí, za nejniternější duchovní stupeň, který vytváří život**. Toto zkreslení je zachováváním starého pojetí, v tomto „novém“. **Novost této situace je tedy ZDÁNlivá**. Smysl a význam se **hledá v něčem a vkládá se něčemu, co žádný smysl NEMÁ**. Harmonie se odvozuje z nesouladu, proporce z disproporcí, řád z nepořádku, **život z neživota** atd.

Jiným prostředkem, jak zaměstnat lidi a jejich pozornost **tělesnými, zevními aktivitami**, je **rozvoj všech druhů SPORTŮ**. Význam těchto aktivit zdůrazněný v pseudolidských

společenstvech je **udivující** a dosahuje **BLÁZNIVÝCH ROZMĚRŮ**. Ti, co **sporty provozují**, jsou **oslavováni jako hrdinové**, které je třeba následovat a se kterými je třeba se **ztotožnit**. Zde se lidské hodnoty nacházejí v něčem, co má **malou nebo nemá pražádnou duchovní hodnotu**. Namísto toho, aby se **sport** považoval za jeden z **vyvažujících činitelů lidských činností**, jako prostředek **udržování fyzické kondice** za účelem **lepšího duchovního a duševního fungování**, taková fyzická kondice a sport se stává **hlavním cílem lidského života**. Toto zaneprázdnění sportem nakonec zabírá **většinu volného času lidí**, takže tu **není k mání NIC NEŽ KRÁTKÝ, NEBO VŮBEC ŽÁDNÝ ČAS** na jejich **duchovní rozvoj**. Takové je **nebezpečí** a takové jsou **důsledky duchovního úpadku lidských tvorů**. V této souvislosti **slouží jak umění, tak i sport tomuto úpadku**.

Zaneprázdnění **vnějšími, fyzickými, hmotnými, světskými a pozemskými záležitostmi** vytváří a určuje **obsah času**, který lidé věnují **zábavě**. Ta vyvěrá z **tradičních a konvenčních přístupů** dle stereotypů, očekávání, žádostí a projekcí. **ZÁBAVA NESLOUŽÍ** své **duchovní funkci zpříjemňování života** - aby se **přijímal snáz a veseleji** a aby se tak **mohlo lépe pracovat, být lepším a aby se přinášela radost a potěšení do celého života**. Namísto toho je **útekem z utrpení, stresu, tlaku a životních i pracovních obav**, do nichž se musí vracet a jimiž je jeden zotročen. Takže se **pracuje kvůli zábavě namísto toho, aby tu zábava byla kvůli veselosti, kvůli omládnutí za účelem větší tvořivosti a produktivity** a aby se **nalézala spokojenost v dosahování větší užitečnosti**.

Jak lze opět a zase vidět, je **VŠE v této společnosti VZHŮRU NOHAMA**. Prostředky se stávají **účelem a účely prostředky**. Toto obrácení je jak **východiskem**, tak i **důsledkem lidského duchovního zhoršení**. To bylo do **pseudočlověčenstva UMĚLE VLOŽENO pseudotvůrci**.

*Pozn. zpracovatele: Pro názornost tzv. zábavy můžete v TV NOVA ale i v zahraničí vidět **ROZVOJ** nového rafinovaného programu ještěřů s pseudotvůrci – **zábava stavěná na násilí a škodolibosti a ubližování a bolesti** (např. pořad „Natočto“) !*

(21)

Bez ohledu na to, jak byly **pravé duchovní principy pseudotvůrci zkresleny**, zvráceny a zmrzačeny a obráceny ve falešné, **MUSÍ se přijímat a užívat v jejich PŮVODNÍ podobě**. Každá lidská živá buňka, která byla užita pro **zfabrikování pseudolidí**, v sobě **NEUSTÁLE** obsahuje **VŠECHNY** tyto principy v jejich **PŮVODNÍ PODOBĚ**. Nic je **nemůže zničit či deformovat**. Zkreslení, zvrácení a mrzačení se může odehrát jen na **intermediální úrovni čili ve zprostředkujícím stupni lidské mysli**, kde se může aktualizovat a uskutečnit transformace **těchto principů** za účelem vytvoření **lidské duševnosti**.

Jak se ale již uvedlo, lze **deformovat jen to, co je ryzí a původní**. Proto je **velmi obtížné zlikvidovat zájem lidí o vše, co přesahuje jejich vlastní fyzickou, tělesnou existenci v tomto světě**. Ten je **vždy tu a je k dispozici kvůli přítomnosti Nejvyššího v těchto principech**. Je to **Božská prozřetelnost** konající **skrze tento zájem**, aby **připomněla lidem možnosti skutečností odlišných od fyzického a hmotného života**.

Pseudotvůrci jsou si VĚDOMI toho ZÁJMU, a proto se jej neustále snaží ZMANIPULOVAT ve SVŮJ PROSPĚCH.

(a)

Jedna z cest **manipulace** vede **skrze náboženská dogmata**, která **DIKTUJÍ určité způsoby víry, chápání a reagování na jakýkoli nadpřirozený jev**. V mnoha případech se tyto jevy považují za mající **původ ve zlu**, a tudíž jsou **tabu**. Dogmata podporují lidi v tom, aby se

těmto jevům vyhýbali a popírali, že mají **duchovní užitek**. Každá jednotlivá církev učí, že její pojetí je jedině přijatelné.

(b)

Jiným způsobem **manipulace s tímto zájmem** je vytvoření všech druhů okultních a magických praktik rozporuplného charakteru, jakými jsou deformace parapsychologických, astrologických a spiritistických praktik, komunikace s duchy, divinace atd. Tyto praktiky vedou lidi k tomu, aby zvláštním způsobem vykládali **duchovnost a všechny nadpřirozené, mimosmyslové a podobné fenomény**. Kolem těchto praktik se budují **kopy rituálů, ceremonií, procedur a metodologií**, což vede k **formaci tradic a zvyků**, aby se nakonec **zadusila pravá duchovnost**.

V těchto praktikách jsou **mnohá zrnka pravdy**, neboť především všechny zdůrazňují **pravé duchovní principy**. Provádět je není vůbec nesprávné, pokud slouží správnému účelu - aby přinesly lidem **vyšší duchovní uvědomění**. Jejich **výklad, chápání a vysvětlování i užívání pseudotvůrci je v mnoha případech protikladné jejich pravému duchovnímu účelu a významu**. Takto tedy **pseudotvůrci manipulují tímto zájmem, aby sloužil jejich vlastnímu záměru zničení duchovnosti** nebo aby se **vztahoval pouze na praktiky pseudoduchovního stavu pekel**.

(c)

Třetím způsobem **manipulování těmito zájmy** je **užití zavedených vědeckých principů, které jsou samy o sobě VZDĚLANOU NEVĚDOMOSTÍ**, aby se popírala jakákoli platnost anebo věrohodnost parapsychologie, mimosmyslových vjemů či čehokoli **nadpřirozeného**. Toto vše se **považuje za výplod lidských fantazií, představ a klamů či jako výsledek narušené mysli, přání vlastních myšlenek či duševních nemocí**.

Všechny **tři metody manipulování ZAJIŠŤUJÍ** tentýž účel. **Odvádějí lidi od duchovnosti**. A to je **cílem pseudotvůrců**.

(22)

Jeden z nejničivějších důsledků a výsledků lidského duchovního úpadku lze spatřovat a pociťovat v PRAXI MEDICÍNSKÝCH A LÉČEBNÝCH ZPŮSOBŮ, které až donedávna převládaly.

Tyto praktiky jsou **výtažkem materialistického, vnějšího a povrchního přístupu k hluboko stimulovaným problémům pseudolidstva**.

Filosofií zde je **zakládat vše na vnějším stupni**. Život se všemi svými **atributy** se zcela odvozuje z **tělesných funkcí**, jakými jsou **mozek a nervový systém**. V mnoha případech jsou tyto funkce položeny na **úroveň života** a žádný jiný život či žádná jiná úroveň života se nepovažují za možné.

Protože se při tomto pojetí uvažuje, že **tělo tvoří vše**, je tedy **možno léčit jakoukoli fyzickou dysfunkci jen skrze tělo**, tedy **vnějšími prostředky** jako jsou **pilulky, diety, chirurgické zákroky, fyzické terapie a podobně**. Donedávna se uvažovalo, že **duchovní a dokonce ani dušení faktory** nehrají v těchto dysfunkcích žádnou roli. Dokonce i **duševní nemoci** se považují buď za následek biochemické nerovnováhy v těle či mozku, nebo za výsledek uspořádání prostředí, rodinného života a výchovy - všech **vnějších důvodů**. Nic skutečně **duchovního a duševního** není obsaženo v těchto určeních.

Tyto metodologie a filosofie medicíny a léčebných způsobů **pečlivě vytvořili pseudotvůrci a vložili je do lidské mysli**. Konkrétní potíže a jejich konkrétní léčení takzvanými přírodními prostředky neberou v úvahu jakoukoli **duchovní příčinu**. Činy hovoří jasněji než slova. Tyto

závěry mají ovšem **zničující** dopad na lidské zdraví a lidský život, protože je činí **závislými na množství medicínských předpisů na léky a podobných prostředků**, které **vůbec neberou ohled na celou lidskou osobnost a mysl, která sestává z ducha, duše a těla**. To **uzavírá cestu k duchovnosti**, kde se nachází **skutečné vyléčení**, a **nebere** se tak ohled na to, **co jako původce vytváří a vyvolává všechny potíže**.

Takže medicína a způsoby léčení jsou nejvěrnějšími a nejužitečnějšími služebníky v rukách pseudotvůrců v jejich snaze **ničit jakoukoli duchovnost**.

Lékařství a léčitelství si budují své vlastní tradice a zvyky, které se pečlivě straní jakýchkoli jiných pojetí či filosofii, které by mohly vést k **objevení skutečné medicíny a léčitelství**, ve kterých se odvozují **skutečné prostředky uzdravování z duchovních principů**.

Jeden **obrovský omyl filosofie medicíny** spočívá v přijetí postulátu, který činí **život závislým na těle a mozkových funkcích**. Jinou **nesprávností** je to, že **smrtí těla a jeho rozkladem přestává život existovat**. Kdyby **tělo bylo tvůrcem života**, nemohlo by nikdy zemřít, neboť **život je život a kvůli své povaze nemůže být zničen, protože odvozuje svůj původ z Absolutního života Nejvyššího**.

Cokoli absolutní se všemi svými odvozeninami VŽDY jest a NEOBSAHUJE v sobě žádný stav nejsoucna. Takže jakmile se vytvoří **odvozeniny Absolutního života** ve formě sentientních entit, jejich individualita, projev, proces a stálé stávání se se **nemohou zastavit** tím, že přestane existovat jejich **vnější forma**.

Fyzické tělo skládající se z prvků hmoty je jen povrchovou formou, která je jen dočasným přizpůsobením se životu v přírodním čili nejzevnějším stupni za jistým tvořivým účelem. Jakmile se tento účel naplní, **tělo se stává zbytečným a navrátí se do svého původního stavu - prvků hmoty, odvozených z chemického a fyzikálního složení této planety**.

Tomuto tělu není dána žádná možnost, aby v něm vznikaly jakékoli choroby, aby je obsahovalo a vytvářelo. Není nikdy naživu samo ze sebe. Cokoli se odehraje buď v negativním, či pozitivním smyslu, je výsledkem působení **ZÁKONA SOUVZTAŽNOSTÍ**, kterým se řídí stav a proces vzájemného působení všech sfér, úrovní a dimenzí u jakékoli dané lidské bytosti či sentientní entity. V negativním případě je tu přerušení a porušování **náležitě funkce tohoto zákona**, což se projevuje v těle symptomy nemoci, které **SOUVZTAŽÍ s tímto přerušením a porušováním**.

Kterékoli lékařství a léčitelství, které by to **vzalo v úvahu**, by ovšem neustále vedlo lidi k **větší duchovnosti**, a následně k **většímu zdraví**. Taková situace je pro **pseudotvůrce nežádoucí**, takže **zkreslují, deformují a mrzačí pravý význam a metodu lékařství a léčitelství**, aby se tak lidé **ODVÁDELI PRYČ od své vlastní duchovnosti**.

(23)

Jedním z **hlavních** prostředků, nástrojů a metodických postupů nejen pro **duchovní medicínu** a léčitelství, ale i pro spojení a propojení všech úrovní, dimenzí a stupňů lidské mysli, je **hypnóza** či **sebehypnóza** a obzvláště **duchovní hypnóza** či **sebehypnóza**.

Hypnóza či **sebehypnóza** hraje zvláštní roli v **duchovním uvědomění lidí**. Je jednou z hlavních spojnic buď v rámci **multidimenzionální podstaty jednotlivce**, či **mezi všemi ostatními dimenzemi, světy a úrovněmi**. **Hypnóza a sebehypnóza je vrozeným rozpoložením lidské mysli, které je odrazem věčné přítomnosti Nejvyššího**. Ve své

esenci a substanci je **hlídkou pravé duchovnosti a prostředkem opětovného objevení vlastního já ve všech jeho dimenzích a sférách, úrovních a aspektech.**

Taková základní funkce hypnózy a sebehypnózy zajišťuje, že **vnitřní duchovní zákony lidského bytí se neustále projevují v zevním světě a jsou k DISPOZICI všem lidem ke zkoumání. Tento zákon** byl donedávna zdůrazňován jako **princip ducha nad hmotou**, což vede k závěru, že **mysl a její zákony předcházejí všem zákonům hmoty.**

Takové chápání role **hypnózy a sebehypnózy** je z pohledu **pseudotvůrců krajně nebezpečné**, neboť vede lidi k **větší duchovnosti**, a ne pryč od ní.

Z toho důvodu je pojetí hypnózy anebo sebehypnózy terčem velmi PEČLIVÉHO ZKRESLOVÁNÍ, DEFORMOVÁNÍ A MRZAČENÍ.

Je několik cest, **jak toho dosáhnout:**

(23-1)

Za prvé: Rozvinout všechny druhy pověr, předsudků a předpojatostí o hypnóze a sebehypnóze, aby se lidé vedli k víře, že ničí svobodnou vůli, činí lidi závislými a slabomyslnými, zotročuje je, aby páchali různé ohavnosti, nutí je k činům, které jsou v rozporu s jejich morálními zásadami, a nutí je, aby podléhali **vnější moci** hypnotizéra. A přitom pravý význam pojmu **hypnózy a sebehypnózy** je přesně opačný. Ale to je smyslem celé hry: **Aby vše bylo proti nebo vzhůru nohama.**

(23-2)

Za druhé: Oslabit **duchovní roli hypnózy a sebehypnózy**, prohlašujíc ji za výtvor ďábla a výsledek černé magie a jejich pekelných svůdců, za metodu ovládnutí lidí a jejich **duší** a odvedení jich od **Nejvyššího**, čehož výsledkem je jejich věčné zatracení v peklech. A opakuje se: **Pravý význam pojmu hypnózy a sebehypnózy je přesně opačný.**

(23-3)

Za třetí: **Podkopat** fungování a **duchovní význam hypnózy a sebehypnózy** prohlašujíc, že je pouze výsledkem hraní rolí určených sociální situací, charakterem požadavků, situačních očekávání, čisté představivosti, podmíněného reflexu či výsledkem sugesce. V těchto definicích se klade výhradně důraz na **vnější faktory**, které přejímají veškerou a každou **duchovní konotaci hypnózy a sebehypnózy** a vedou k tomu, že se věří, že něco takového jako skutečná **hypnóza** nebo **sebehypnóza** neexistuje.

(23-4)

Za čtvrté: **Podkopat a smazat** pravý **duchovní význam hypnózy a sebehypnózy**, považujíc ji jen za doprovod nějakých jiných **vnějších prostředků**, bez kterých by **hypnóza a sebehypnóza** nebyla upotřebitelná a účinná. To zadržuje lidi, aby nahlédli do sebe samých, kde se nachází pravá **duchovnost.**

(23-5)

Za páté: **Snižovat účinek hypnózy a sebehypnózy** a blokovat **duchovní uvědomění**, které se získává takovou zkušeností, ohraničujíc ji jen na nezávažné stupně, prohlašujíc, že **hlubší hypnóza** může být škodlivá, nebezpečná a nežádoucí pro **duševní rovnováhu**, vedoucí k zničujícím, nezvratným duševním důsledkům. Samozřejmě nic takového nenastává ani při prožívání **nejhlubšího plenárního stavu hypnózy.** Opak je pravdou, protože **čím hlouběji kdo zajde, tím více rovnováhy nachází a dosáhne tím většího duchovního uvědomění.**

(23-6)

Za šesté: **Překroutit pravý význam a funkci hypnózy a sebehypnózy**, považujíc ji za léčebný prostředek a univerzální všelék na všechno. Takové nekritické užívání hypnózy a sebehypnózy vede k mnoha zklamáním a nakonec ke vzdání se jí, což pak ochuzuje lidi o užitek z tohoto důležitého nástroje jejich **duchovního uvědomění**, všeobecného blahobytu, pokroku, zlepšení a růstu.

Jak lze vidět, je **mnoho způsobů**, jak je možno překroutit a jak se překrucuje **pravý duchovní význam** a užitek **hypnózy** a **sebehypnózy**. Toto její překrucování a odsuzování vede lidi k pochybnostem o tom, zdali ji vůbec podnikat. A to je **přesně to, co pseudotvůrci chtějí** - **obrat své pseudostvoření o cokoli, co by je mohlo přivést zpět k pravé duchovnosti**.

(24)

Jedním z důsledků a následků vybudování, udržování, zachovávání a rozšiřování panování tradic a zvyků a kultur je nutnost jejich obrany a ochrany. V samé povaze jakýchkoli tradic, zvyků a kultur je intolerance ke všemu a ke každému odlišujícímu se a cizímu.

Tato situace je **odrazem stavu záležitostí pseudoduchovního světa pseudotvůrců pekel**.

Je třeba mít **neustále na paměti**, že **pseudotvůrci NAPODOBUJÍ** skutečného **Stvořitele - Nejvyššího**. Ten/Ta tvoří sentientní entity dle Svého obrazu a Své podoby. Proto také **pseudotvůrci fabrikují pseudostvoření a pseudolidi DLE SVÉHO OBRAZU A KE SVÉ PODOBĚ**. Protože kazí, zkreslují a mrzačí původní **pravé principy Stvoření**. Jejich fabrikace odráží plně negativní záměry jejich vychytralého a zkaženého srdce.

Jedním z **principů** skutečného **Stvořitele**, jímž stvoření nastává, probíhá a stává se, je **SJEDNOCENÍ** všeho **Stvoření** v jeho nekonečné rozmanitosti v jednotě, jednosti a harmonii. Takové sjednocení odráží principy lásky a moudrosti. Ve fabrikujícím úsilí pseudotvůrců, které je opakem tohoto principu, musí být vše rozpojené, nejednotné, rozložené na sekty, rozštěpené, rozdělené na frakce, v nesouladu a protikladné. **Jednota nekonečné rozmanitosti je nahrazena konformitou, stereotypy a uniformitou tradic a zvyklosti**. Protože **základním principem**, na němž tato fabrikace může působit, je **INTOLERANCE**, zuří v pseudoduchovním světě pseudotvůrců, tj. v **PEKLE, NEUSTÁLÉ VÁLKY, BITVY A REBELIE**.

Takové situace a okolnosti jsou **promítnuty** do veškerého pseudostvoření a **OBZVLÁŠTĚ** do **pseudočlověčenstva na Zemi**, které bylo utvořeno dle **POVAHY PSEUDOTVŮRCŮ**. Hlavní nejužívanější metodou je vnucení pravidel, nařízení, životního stylu a předepsaných tradic, zvyků a kultur těm, co stvořili. Potřeba bránit, vnucovat a šířit vlastní pohledy, ideje a životní styly po celém světě je určena vírou, že **JEN ONI** mohou mít pravdu.

Pro **PSEUDOTVŮRCE** je zásadní přirozenou potřebou **DOBÝT** veškeré **Stvoření** a nahradit skutečného **Stvořitele SEBOU SAMÝMI**. Tato potřeba se odráží ve snaze každého národa, státu, skupiny či politické strany v pseudočlověčenstvu panovat, rozšiřovat se a ustanovit **SVOJI ABSOLUTNÍ VLÁDU**.

Snaha o moc nevyhnutelně vede k **BUDOVÁNÍ OBLUDNÝCH VOJENSKÝCH SYSTÉMŮ S NIČIVÝMI ZBRANĚMI**. Války, převrasy, revoluce, terorismus, agrese, ultimáta, požadavky, hrozby a napětí se stávají součástí **DENNODENNÍCH** událostí v životě takových společenstev. Všechny tyto aktivity jsou **ospravedlněny** potřebou a právem ochrany a obrany zachovávání lidských systémů v rámci každého národa, státu, skupiny a strany, majícího či mající **své tradice a zvyky**.

VOJENSKÝ SYSTÉM se stává jednou z důležitých, ne-li nejdůležitějších částí a vládnoucí silou v pozadí všech ustanovení. Buduje si také **SVOJE VLASTNÍ** pravidla, směrnice, tradice a konvence a **vyžaduje a požaduje** jejich úplnou a slepou poslušnost.

A protože jsou veškeré takové systémy tradic a zvyků **ZEVNÍ, neduchovní a stagnující, ochraňují, vnucují a brání tyto vojenské a podobné organizace vše ZPÁTEČNICKÉ, STAGNUJÍCÍ A ZASTARALÉ.**

REVOLUCE se nesprávně považují za jeden z prostředků likvidace všeho tradičního, navykého a stagnujícího, i když ve své podstatě, formě a činnosti stále více zuřivěji následují **příklad budování VLASTNÍCH tradic a konvencí.** Namísto toho, aby se staly silou odstraňující všechny staré tradice a zvyky, nastolují znovu zničující dogmatismus, fanatismus a slepotu, které **vždy zavileji udržují vše staré.**

Takové situace nemají v sobě nic **duchovního**; ve skutečnosti **udržují lidi mimo duchovnost, NUTÍCE je věřit v posvátnost tradic a zvyků nebo revolučním, dogmatickým a fanatickým ideám.**

(25)

Aby se **zajistilo neustálé udržování válek, agresí, nesnášenlivosti, nenávisti a nejednoty v rozpoložení pseudočlověčenstva, je na Zemi rozvinuto a uskutečněno pojetí NACIONALISMU, RASISMU a MENŠIN.** To je **nejlepší POTRAVOU** pro krmení molocha ničivosti, který byl **vytvořen pseudotvůrci v peklech** za účelem **likvidace veškeré duchovnosti a Nejvyššího.** Za této negativní a rozkladné situace nelze udržet žádný sjednocující princip. Rozmanitost Stvoření je zde překroucena **shlukováním lidí okolo idejí či témat,** což nevyhnutelně vede k **separaci** od toho, kdo je spojen s odlišnou ideou či jiným tématem. Taková **separace** pak vede k postupnému rozvoji **rozličných skupin lidí,** které se počínají **odlišovat** jedna od druhé, a tak pokračuje jejich **postupné oddělování do bodu ÚPLNÉHO ODCIZENÍ.** To také způsobuje **zeměpisnou separaci,** což nakonec vede k **vývoji ras, národů a kmenů, které uznávají zcela opačné hodnoty.** Taková situace **protikladných hodnot** vytváří **rozpoložení intolerance, výjimečnosti a sebeospravedlňování každé skupiny, jejich idejí a jejího stylu života.**

Tak se jakákoli **jiná rasa či národnost stává automaticky méně hodnotnou a nežádoucí a musí se ovládnout a přinutit, aby přijala životní styl jiného daného národa či rasy.** Ale protože všechny ostatní národy či rasy mají ve své víře ve **vlastní osud,** kterým je **vládnout a panovat nad ostatními,** v zásadě **tentýž postoj** ke všem ostatním, jsou v této situaci nevyhnutelně **nenávist, nesnášenlivost, agrese, války a krveprolití. Dějiny lidí na planetě Zemi jsou dějinami takových krveprolití a hovoří samy za sebe.**

V takovémto konání **není možná žádná pravá duchovnost, neboť v pravé duchovnosti je sjednocující princip všeho Stvoření, všech názorů a idejí a všech národů i ras. Pravá a duchovní rozmanitost idejí, názorů, národů a ras se shledává jako PROJEKCE JEJICH SOUVZTAŽNOSTÍ s nejrůznějšími aspekty Jediného Nejvyššího.** Jelikož je jen jeden Nejvyšší, je jediné jedna idea s nekonečnou rozmanitostí svých vyjádření a projevů. To je **pravý duchovní význam takové rozmanitosti.**

Taková idea je ovšem pro pseudotvůrce nesnesitelná. Proto ji kazí, deformují a mrzačí tím, že vkládají do lidské mysli názor, že rozličné aspekty Jednoho nejsou jedním, ale jsou oddělené a nezávislé, mající každý své právo panovat a být pouze jediným. To vede k **fabrikacím rozličných náboženství,** která vnímají, vykládají, chápou a pojmají jen tento jediný oddělený aspekt jako svého boha. Jelikož jsou ale **různé aspekty přijímány různými kulturami, národy a rasami, objevují se odlišní bohové, kteří jsou považováni za jediné**

správné pro každého v rámci této kultury. Protože každá kultura věří, že její bůh je ten **správný** a všichni ostatní jsou falešní bohové, rozvíjí se „spasitelský“ komplex, který ji nutí, aby se snažila **spasit ostatní**, byť i prostředky krveprolití a úplného ničení ve jménu tohoto boha. A opět je historie lidstva plná takových příkladů.

To je záměrem pseudotvůrců: **Zlikvidovat jakýkoli koncept duchovního sjednocení a jakéhokoli pojetí Jednoho Nejvyššího, což vede k ZÁNIKU jakékoli duchovnosti.**

(26)

V rámci každého pseudosystému, každé kultury, zvyklosti a tradice se klade důraz vždy na **zevní hodnoty**. Jen duch a duše takového systému se považují za jeho **niterné faktory**. Ale tento duch a duše nejsou **duchovního původu**, neboť udržují existenci všeho stagnujícího nahromadění a hromad všech zkreslenin. Duch a duše jsou **umělými výtvary**, vybudovanými z **vnějších elementů** samotného systému.

Vyžaduje se, požaduje a vynucuje loajalita, zbožňování a uctívání systému. Vše mu musí sloužit. Proto je rozvinut pocit náležitosti, což vede k zakládání **kolektivních hodnot**, které **vylučují soukromí**, intimitu, individualismus a odlišnosti. Tento **kolektivismus slouží zájmu potlačování, zatlačování a utlačování všeho, co nemá kolektivní hodnotu skupinové kultury**. To je **jedním ze způsobů**, jak **snížit význam vlastního já**, v němž sídlí **princip duchovnosti**. „Jednotlivec není ničím, kolektiv vším“, to je výsledek takové filosofie. Ta je **krédem komunistických zemí**.

Na druhé straně je rozvinuta **iluze náležení k vlastnímu já ve formě vlastnictví**. Vlastnictví není objevem, potvrzením a vyjádřením pravých kvalit vlastního já, ale **tím, že se DRŽÍ materiální statky a majetky. VŠECHNY HODNOTY JSOU VKLÁDÁNY DO TOHOTO NEDUCHOVNÍHO VLASTNICTVÍ. To je krédem tzv. kapitalistických zemí.** Materiální vlastnictví vede k rozvoji práva na ochranu a obranu toho, co jeden má **zevně**, to jest **vlastnictví hmotných statků a majetků**. Celý smysl života spočívá v takovém vlastnictví a jeho ochraně. Z toho se vyvíjí **smysl pro falešné soukromí a potřeba jeho ochrany**.

Obě krajnosti těchto postojů se rozvíjejí ve svých **vlastních tradicích, zvycích a životních stylech, které vedou k nedostatku duchovnosti**. Jakmile se **pozornost odvede od faktu**, že **vlastnictví vlastního já a jeho atributy, aspekty a vyjádření jsou nejhodnotnějšími faktory lidského života**, **zablokuje se cesta k duchovnosti**.

Taková pozice je jedním z důsledků a následků **lidského duchovního úpadku** zahájeného **pseudotvůrci**.

(27)

S takto zkresleným, zvráceným a zmrzačeným pojetím a stylem života lze vytvořit jen zvrácené, zkreslené a zmrzačené pojetí a zobrazení vlastního já. **Pseudotvůrci si byli dobře vědomi důležitosti pozitivního sebepojetí a představy o vlastním já pro lidský duchovní vývoj**. Na tomto pojetí já a jeho obrazu padá a stojí veškeré pojetí **pravé duchovnosti**.

Proto jsou všechny snahy zaměřeny na zkreslování, deformování a mrzačení pravého pojetí a obrazu já.

Pozornost lidí je odvedena od jejich vlastních niter, kde sídlí jejich já a kde je říše duchovnosti. Budují se zvyky, tradice a kultury s jejich **vnějšími stereotypy**, požadavky, předpisy, pozicemi, rolemi, funkcemi a maskami. **U každého se očekává, požaduje a vyžaduje, aby NEBYL SÁM SEBOU, ale přilnul k diktátům těchto očekávání a stereotypů**. Vynucuje se, aby **každý vnímal sám sebe ne z pohledu niterného já, ale z**

pohledu vnějších očekávání, standardů a stereotypů. Začíná se myslet, že **jeden je** vskutku touto rolí, touto maskou a tím, co se **předpisuje**, aniž by byl něčím jiným. Takové ztotožnění se s vlastní maskou a rolí vede k zavržení, či **přínejmenším k přehlížení skutečného já, kde se nachází pravá duchovnost**. Takže to **odvádí pryč od duchovnosti**. Jak Carl Gustav Jung správně zdůrazňuje, **je to nebezpečná situace, která ústí v duševní nerovnováhu vedoucí ke všem druhům duchovních, duševních, emočních, intelektuálních, sexuálních a fyzických poruch**.

Tímto modelem zajišťují pseudotvůrci dva účely:

- 1) **nahradit pravé já umělým**, vybudovaným z očekávání, rolí, nauk, stereotypů, pozic a požadavků zevnějšího, kde neexistuje žádná duchovnost; a
- 2) **přivést lidi k šílenství a přijetí všech druhů chorob, které by nakonec mohly zahubit je a všechna stvoření pravého Stvořitele**.

Potřeba **být sebou samým** je vrozenou jedinečné lidské bytosti a jejímu bytí. S ní se **udržuje život** a jí se **získává osobní význam**. Je tu **vždy niterné nutkání být sebou samým**. Stává-li se; někdo stále více sám sebou, tento tlak se uvolní, a získá se tak pravý pojem a obraz vlastního já. To přivádí k větší **duchovnosti**, protože v tomto uvědomění se odhaluje přítomnost **Nejvyššího** a nachází se **zdroj neomezené a nepodmíněné lásky a moudrosti**. Tento **zdroj se stává nekonečnou a věčnou cestou pro neustálé stávání se sebou samým a bližším Nejvyššímu**. Větší přiblížení k **Nejvyššímu** činí pak každého **více sebou samým**. To vede k **vyššímu duchovnímu uvědomění a objev pravého fungování a významu vlastního života**.

Avšak neuvolní-li se toto nutkání být **sám sebou** a namísto toho se **vybuduje umělé já a naslouchá se mu**, výsledkem toho je **ohromné napětí v nitru** a rovnováha lidského života je **vyšinuta**. Takové napětí a nerovnováha se projevuje **zdeformovaným, nepravým obrazem a pojetím vlastního já**, což vede k **rozvoji všech druhů šíleného, patologického a zvráceného chování a příznaků, které zničí pravý smysl a význam lidského života**.

To je výsledkem **lidského duchovního úpadku, zfabrikovaného pseudotvůrci**.

(28)

NÁHRADA niterných hodnot já vnějšími, umělými a neskutečnými maskami, rolemi a stereotypy vede k rozvoji potřeb nahradit duchovní činitele neduchovními. Potřeba duchovních činitelů vždy trvá. Nelze ji odstranit kvůli její imanentnosti v životě samém. Lze ji ale deformovat, pokazit a zmrzačit imitacemi a nahradit fyzickými rozkošemi, s nimiž souvztaží. **Láska, moudrost, ohled, přijetí, sdílení a vzájemnost jsou vždy přítomné**. Mají vždy **duchovní hodnotu**, proto jsou **nebezpečným faktorem v plánu pseudotvůrců**. Z toho důvodu je obrátili k jejich souvztažným **fyzickým faktorům, které se staly účelem a cílem samy o sobě namísto toho, aby byly prostředky k většímu duchovnímu uvědomění**.

Takže na jedné straně se **vyhledávání tělesných rozkoší stává HLAVNÍ zábavou většiny lidských tvorů**, na straně druhé je lidé **ÚPLNĚ odmítají či se jich VZDÁVAJÍ**.

POTRAVA, NÁPOJE, TABÁK a DROGY se staly **HLAVNÍMI ČINITELI** lidského života. Potrava a jídlo nahrazují lásku a dobro; pití a drogy moudrost a pravdu. Zároveň se užívají pro **SEBEPOTRESTÁNÍ**, které je výsledkem **POCITŮ VINY** z toho, že jeden není takovým, jakým má být, a také pro **POCIT BEZPEČÍ A OCHRANY**.

Jakékoli intenzivní zabývání se lidí jídlem, pitím, tabákem a drogami (ať je snahou se jich vzdát či jejich nadbytek) **vede lidi kvůli jejich vnější hodnotě k sebezničení a k ničení duchovnosti**. Otroctví a závislost na požití potravy, pití, tabáku a drog vytlačuje jakékoli jiné tvořivé myšlení, které by nakonec mohlo vést ke **svobodě, nezávislosti, objevení já a duchovnímu uvědomění**.

Vzhledem k **důležitým duchovním důsledkům a souvztažnostem jídla a pití** mohou být potrava a nápoje užívány **mnohým způsobem ke zničení duchovních hodnot lidského života**. Péče o **tělo** souvztáhá s péčí o **ducha**, což znamená **péči o vlastní já**. **Potravou ducha je dávání a sdílení lásky a dobra, nápojem ducha je získávání a sdílení moudrosti a pravdy**. Když někdo **popírá duchovní hodnoty** vlastní existence **v duchu** či se jim **uzavírá**, je nucen se zabývat **tělem a vnějšími záležitostmi**.

Toto odmítání znamená umísťovat původ života do **těla a hmoty**, kde žádný život sám o sobě **neexistuje**. Je-li veškerý život roven životu tělesnému, pak všechny potřeby všech dimenzí se musí nahradit **náhražkou pseudoživota**. Jelikož nereálnost nemůže nikdy nahradit realitu, hlad, žízeň a touha po fyzických rozkoších se stávají nenasytitelnými a neuhasitelnými. Takže se **lidé stávají obětmi jídla, pití, tabáku a drog**. Takové návyky vedou nakonec k **FYZICKÉMU ZÁNÍKU**.

Jakmile jsou eliminovány **činitele rovnováhy** ve všech úrovních, dimenzích a stupních lidského života, **strádání a bída** veškeré lidské mysli se stávají **nevyhnutelnými**. Vyrovnávacím faktorem je sama **duchovnost**, která vytváří střed lidské existence, kde je **Nejvyšší** jako ve svém vlastním. Na druhé straně v případech, kdy lidé omezují či ruší svoje potěšení z náležitého jídla, pití a ostatních **fyzických rozkoší**, nastává **porušení zákona souvztažností**, jak se uvádí výše, což vede k **uzavření pravé duchovnosti**.

Zvláštní situace je s **tabákem a narkotiky**. Způsob, jakým je lidé užívají, nemá **ŽÁDNOU pozitivní duchovní hodnotu** v rámci nějaké **duchovní souvztažnosti**. Je třeba jíst **jisté množství potravy**, aby se udrželo tělo naživu; je třeba **pít jisté množství tekutin** z téhož důvodu. To je **pravou duchovní souvztažností** - jedinec je udržován naživu **láskou (duchovní potravou)**, která je **skutečným životem a pravdou (duchovním nápojem)**, která je skutečnou **formou života**. **Kouření a drogová závislost (alkoholismus se zde považuje za drogovou závislost) tuto souvztažnost nemají**. Jeden **nemusí kouřit ani požívat drogy**, aby byl naživu. Opak je pravdou: **Kouřením a požíváním narkotik se krátí délka života vlastního těla**. Proto je **kouření a užívání drog pseudokorespondencí** vytvořenou **pseudotvůrci v peklech**, aby se **otupila, zotročila a nakonec zničila lidská mysl tím, že se odvádí od duchovnosti a získává se pro svůj vlastní pseudoduchovní stav pekel**, který zfabrikovali za tímto účelem.

Takové jsou tedy **následky a důsledky lidského duchovního úpadku** na jednotlivé oblasti lidského života, lidských činností, systémů a vztahů.

A tak se **ODPOVÍDÁ na otázku, jaké to je být bez duchovnosti, životním stylem lidské bláznivosti a šílenosti**. **KONKRÉTNÍ DĚNÍ HOVOŘÍ SAMO ZA SEBE**. Doufejme, že se počíná **získávat ponaučení**.

Jako u ostatních sdělení a výkladů předcházejících kapitol je nutné znovu zdůraznit, že je tu **vyšší a širší pochopení všech těchto faktorů, které přesahuje zde prezentované**. **Není však možné je vnímat a porozumět mu bez tohoto zprostředkujícího kroku**, zjeveného v této knize. Vše se zjevuje v **postupných krocích**. Takový nový krok se nyní buduje. Nahrazuje všechny předešlé koncepce a chápání, které doposud existují od počátku času až dodnes.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 4.4.2002 Ivo A. Benda